

ประกาศเทศบาลตำบลสงเปลือย

เรื่อง ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ตามที่เทศบาลตำบลสงเปลือย ได้ประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) เมื่อวันที่ ๒๕ ตุลาคม ๒๕๖๔ เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสม ในช่วงของแผน รวมทั้งวางแนวทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดในแผนพัฒนาท้องถิ่น นั้น

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไประเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ประกอบกับหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ และหนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๗๕๐๙ ลงวันที่ ๗ ตุลาคม ๒๕๖๕ เรื่อง แนวทางการดำเนินงานตามแผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น กำหนดให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำหมุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี และแผนพัฒนาในทุกระดับ เมื่อมีราชกิจจานุเบกษาประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ และให้ใช้เป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นตามความใน ข้อ ๒๑ ของระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑

อาศัยอำนาจตามความในข้อ ๒๔ แห่งระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ จึงประกาศใช้แผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ของเทศบาลตำบลสงเปลือย เพื่อใช้เป็นกรอบและแนวทางในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายต่อไป รายละเอียดปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ ๒๖ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๖

(นายประสพ คนชื่อ)

นายกเทศมนตรีตำบลสงเปลือย

แผนพัฒนาท้องถิ่น

พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐

แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖

ของ

เทศบาลตำบลสิงเปือย

อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์

คำนำ

ด้วยพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๙ มาตรา ๑๖ (๑) บัญญัติ ให้เทศบาลมีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่นของตนเองภายใต้ระเบียบกฎหมายที่เกี่ยวข้องและการมีส่วนร่วมของประชาชน ประกอบกับระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. ๒๕๔๘ และที่แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๖๑ ข้อ ๔ กำหนดว่า “แผนพัฒนา” หมายความว่า “แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น” โดยแผนพัฒนาท้องถิ่น คือ แผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่กำหนดวิสัยทัศน์ ประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย และกลยุทธ์ โดยสอดคล้องกับแผนพัฒนาจังหวัด ยุทธศาสตร์การพัฒนาในเขตจังหวัด แผนพัฒนาอำเภอ แผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาหมู่บ้านหรือแผนชุมชน อันมีลักษณะเป็นการกำหนดรายละเอียด แผนงาน โครงการพัฒนา ที่จัดทำขึ้นสำหรับปีงบประมาณแต่ละปี ซึ่งมีความต่อเนื่องและเป็นแผนก้าวหน้า และให้รวมถึงการเพิ่มเติมหรือเปลี่ยนแปลงแผนพัฒนาท้องถิ่น แล้วให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นเป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในช่วงของแผนนั้น รวมทั้งวางแผนทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดในแผนพัฒนาท้องถิ่น

หนังสือกระทรวงมหาดไทย ที่ มท ๐๘๑๐.๓/ว ๖๐๘๖ ลงวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๕ เรื่อง ชักซ้อมแนวทางปฏิบัติการใช้แผนพัฒนาท้องถิ่นขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเพื่อจัดทำบริการสาธารณะหรือกิจกรรมสาธารณะ โดยกำหนดให้เมื่อมีราชกิจจานุเบกษา ประกาศใช้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖ -๒๕๗๐) ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนำจุดหมายในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓ มาจัดทำรายละเอียดที่มีความสอดคล้องเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ แผนพัฒนาจังหวัด/กลุ่มจังหวัด/ภาค ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัด และยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยเป็นอำนาจของผู้บริหารท้องถิ่นในการดำเนินการตามระเบียบกระทรวงมหาดไทยว่าด้วยการจัดทำแผนพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ.๒๕๔๘ แก้ไขเพิ่มเติมถึง (ฉบับที่ ๓) พ.ศ.๒๕๖๑ ข้อ ๔ และข้อ ๒๑ มาดำเนินการโดยอนุโลม และให้ใช้เป็นการแก้ไขแผนพัฒนาท้องถิ่น

เพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามกฎหมาย ระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้อง เทศบาลตำบลสงเปลือย จึงได้จัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐) แก้ไข ครั้งที่ ๑/๒๕๖๖ ขึ้น ซึ่งเทศบาลตำบลสงเปลือยจักได้นำ ไปใช้เป็นกรอบในการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปี งบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม และงบประมาณจากเงินสะสมในช่วงของแผนนั้น รวมทั้งวางแผนทางเพื่อให้มีการปฏิบัติให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามโครงการพัฒนาที่กำหนดในแผนพัฒนาท้องถิ่นนั้น เพื่อบริหารจัดการงบประมาณ ให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผล เกิดความคุ้มค่าเกิดประโยชน์สุขแก่ประชาชนส่วนรวม ในพื้นที่ต่อไป

เทศบาลตำบลสงเปลือย

ส่วนที่ ๑ สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐาน

สภาพทั่วไปและข้อมูลพื้นฐานของเทศบาลตำบลสงเปลือย

๑. ด้านกายภาพ

๑.๑ ขนาดและที่ตั้ง

เทศบาลตำบลสงเปลือย เป็นเทศบาลตำบลขนาดกลาง ตั้งแต่วันที่ ๑ มิถุนายน ๒๕๕๗ ตั้งอยู่ที่ทิศเหนือ ของ จังหวัดกาฬสินธุ์ ห่างอำเภอเขาวง ประมาณ ๗ กิโลเมตร ห่างจากจังหวัดกาฬสินธุ์ ประมาณ ๑๑๐ กิโลเมตร ขนาด พื้นที่ที่มีพื้นที่ประมาณ ๕๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓๐,๙๐๗.๕ ไร่ เทียบเป็นร้อยละ ๒๒.๒๓ ของพื้นที่ อำเภอเขาวง จังหวัดกาฬสินธุ์

ทิศเหนือ	จุดเขตองค์การบริหารส่วนตำบลคุ้มเก่า	อำเภอเขาวง	จังหวัดกาฬสินธุ์
ทิศใต้	จุดเขตองค์การบริหารส่วนตำบลหนองห้าง, ตำบลนาโก	อำเภอกุฉินารายณ์	จังหวัดกาฬสินธุ์
ทิศตะวันออก	จุดเขตตำบลดงหลวง	อำเภอคำชะอี	จังหวัดมุกดาหาร
ทิศตะวันตก	จุดเขตเทศบาลตำบลกุตุสุมคุ้มใหม่	อำเภอเขาวง	จังหวัดกาฬสินธุ์

๑.๒ ลักษณะภูมิประเทศ

พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นที่ราบบริเวณกว้าง มีลักษณะเป็นแอ่งกระทะ มีภูเขาล้อมรอบ ดินเหมาะแก่การทำการเกษตรสามารถทำนาและทำไร่ได้

๑.๓ ลักษณะภูมิอากาศ

สภาพภูมิอากาศเป็นแบบมรสุมเมืองร้อน เนื่องจากที่ตั้งอำเภอเขาวงมีภูเขาล้อมรอบ อากาศจึงค่อนข้างหนาวและลมค่อนข้างแรงตามบริเวณเชิงเขา ฤดูหนาวจะเริ่มตั้งแต่เดือนตุลาคม ถึงเดือนกุมภาพันธ์ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่เดือนกุมภาพันธ์ถึงเดือนเมษายน อุณหภูมิสูงสุด เดือนเมษายน อุณหภูมิต่ำสุด ในเดือนมกราคม

๑.๔ ลักษณะของดิน

สภาพดินในพื้นที่ตำบลสงเปลือยส่วนมากเป็นดินร่วนและดินเหนียวเหมาะแก่การทำการเกษตร

๑.๕ ลักษณะของแหล่งน้ำ

แหล่งน้ำของตำบลสงเปลือย ประกอบด้วย

๑. ลำพะยั้ง เป็นลำห้วยที่ไหลผ่านจากเทือกเขาภูพาน อำเภอคำชะอี จังหวัดมุกดาหาร ผ่านอำเภอเขาวง นับเป็นแหล่งน้ำที่สำคัญที่ประชาชนในตำบลสงเปลือยได้ใช้ในการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์

๒. ห้วยจานพิมพ์ ได้รับการพัฒนาเป็นบางส่วน เพื่อให้ประชาชนสามารถใช้น้ำจากห้วยจานพิมพ์เพื่อประกอบอาชีพเกษตรกรรมทั้งในฤดูฝนและฤดูแล้ง และใช้อุปโภค - บริโภค ได้

๓. หนองแสง เป็นแหล่งน้ำที่ชาวบ้านสามารถใช้น้ำเพื่อการเกษตรได้ทั้งฤดูฝนและฤดูแล้ง และใช้น้ำในการอุปโภค ซึ่งยังต้องพัฒนาให้ประชาชนสามารถใช้ประโยชน์ได้อย่างทั่วถึงมากขึ้น

๔. อ่างเก็บน้ำลำพะยั้งตอนบน เป็นแหล่งน้ำขนาดใหญ่ เป็นแหล่งเพาะพันธุ์ปลาสลิดธรรมชาติ และเป็นแหล่งอาหารของชุมชน ประชาชนในเขตพื้นที่ชลประทานใช้น้ำจากอ่างเก็บน้ำลำพะยั้งตอนบนในการทำการเกษตร และระบบน้ำประปาหมู่บ้าน เพื่อใช้เป็นน้ำในการอุปโภค

๕. ห้วยหินกอง เป็นแหล่งน้ำที่ชาวบ้านสามารถใช้น้ำเพื่อการเกษตรได้ทั้งฤดูฝนและฤดูแล้ง และใช้น้ำในการอุปโภค

๖. ห้วยครกข้าว เป็นแหล่งน้ำที่ชาวบ้านสามารถใช้น้ำเพื่อการเกษตรได้ทั้งฤดูฝนและฤดูแล้ง แต่ในฤดูแล้งน้ำน้อยไม่เพียงพอต่อความต้องการใช้ ต้องได้รับการพัฒนา

นอกจากนี้ ยังมีลำห้วยและหนองสาธารณะขนาดเล็ก ซึ่งใช้ประโยชน์ทางการเกษตรได้เฉพาะฤดูฝนเท่านั้น ในฤดูแล้งน้ำแห้ง ไม่สามารถใช้ประโยชน์ได้

๑.๖ ลักษณะของป่าไม้

พื้นที่ตำบลสงเปลือยยังเป็นสภาพป่า ลักษณะป่าไม้ ประกอบด้วย ไม้เนื้อแข็ง ได้แก่ ไม้เต็ง ไม้ยาง ไม้ประดู่ เป็นต้น

๒. ด้านการเมืองการปกครอง

๒.๑ เขตการปกครอง

ในเขตการปกครองของเทศบาลตำบลสงเปลือย มีการปกครองท้องที่โดยกำนันและผู้ใหญ่บ้านเป็นผู้ปกครองประชาชนในหมู่บ้าน โดยมีจำนวนหมู่บ้าน ทั้งหมด ๑๖ หมู่บ้าน คือ

หมู่ที่	ชื่อหมู่บ้าน	ชื่อผู้นำ	ตำแหน่ง	หมายเหตุ
๑	บ้านดอนไม้คุ่ม	นายวุฒิเดช อารมณสวะ	ผู้ใหญ่บ้าน	
๒	บ้านหนองแสง	นายหาญชนะ นามแสง	ผู้ใหญ่บ้าน	
๓	บ้านหนองหญ้าโยน	นายสุรพล ศรีมูล	ผู้ใหญ่บ้าน	
๔	บ้านกุดบอด	นายรังสรรค์ คนขยัน	ผู้ใหญ่บ้าน	
๕	บ้านดอนฮูฮ	นายดำรงค์ อารมสวะ	ผู้ใหญ่บ้าน	
๖	บ้านนาวิ	นายสังวาล สิมภาษ	ผู้ใหญ่บ้าน	

๗	บ้านนาวิ	นายประจิดร คนชื่อ	ผู้ใหญ่บ้าน	
๘	บ้านดอนสวรรค์	นายศรีซอ เรืองไชย	ผู้ใหญ่บ้าน	
๙	บ้านดอนสว่าง	นายอุดม บาลเพชร	กำนัน	
๑๐	บ้านอุดมศิลป์	นายแล เนื้อศรี	ผู้ใหญ่บ้าน	
๑๑	บ้านดอนจราบ	นายไสย ศรีมูล	ผู้ใหญ่บ้าน	
๑๒	บ้านโชคชัยพัฒนา	นายสรรเสริญ นรบดี	ผู้ใหญ่บ้าน	
๑๓	บ้านโชคพัฒนา	นายซอนมา ศรีสร้อย	ผู้ใหญ่บ้าน	
๑๔	บ้านดอนเจ้าปู่	นางใบราญ สนธยา	ผู้ใหญ่บ้าน	
๑๕	บ้านนาคำ	นายเฉลียว ศรีหาตา	ผู้ใหญ่บ้าน	
๑๖	บ้านหนองตากไห	นายสำราญ ประรุง	ผู้ใหญ่บ้าน	

๒.๒ การเลือกตั้ง

เทศบาลตำบลสงเปลือย มีฐานะเป็นนิติบุคคล และเป็นราชการบริหารส่วนท้องถิ่น ได้แบ่งเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาเทศบาลตำบล (ส.ท.) ออกเป็น ๒ เขตเลือกตั้ง (๑๖ หมู่บ้าน) มีสมาชิกสภาเทศบาลตำบล จำนวน ๑๒ คน มีนายกเทศมนตรี ๑ คน รองนายกเทศมนตรี ๒ คน เลขานุการนายก ๑ คน และที่ปรึกษานายก ๑ คน อยู่ในเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาองค์การบริหารส่วนจังหวัดกาฬสินธุ์ เขต ๖ อยู่ในเขตเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) เขต ๖

๓. ประชากร

๓.๑ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร

ประชากรในตำบลสงเปลือย เกือบร้อยละแปด เป็นชาวไทย จากข้อมูลสถิติการทะเบียนราษฎรของกรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๓ เทศบาลตำบลสงเปลือย มีประชากรทั้งสิ้นจำนวน ๖,๙๘๔ คน แยกเป็นชาย ๓,๔๖๕ คน หญิง ๓,๕๑๙ คน จำนวน ๒,๘๘๓ หลังคาเรือน ดังนี้

หมู่ที่	ชื่อบ้าน	จำนวนประชากร			จำนวนครัวเรือน
		ชาย	หญิง	รวม	
๑	บ้านดอนไม้คุ่ม	๒๙๐	๒๙๒	๕๘๒	๒๑๗
๒	บ้านหนองแสง	๒๒๓	๒๐๑	๔๒๔	๑๕๔
๓	บ้านหนองหญ้าโยน	๑๓๓	๑๕๐	๒๘๓	๑๕๔
๔	บ้านกุดบอด	๒๒๑	๒๔๔	๔๖๕	๒๑๑
๕	บ้านดอนสุธา	๑๗๙	๑๘๘	๓๖๗	๑๖๔
๖	บ้านนาวิ	๒๑๗	๒๒๕	๔๔๒	๑๗๘
๗	บ้านนาวิ	๔๘๒	๔๓๕	๙๑๗	๓๔๔
๘	บ้านดอนสวรรค์	๑๘๙	๑๙๙	๓๘๘	๑๔๙
๙	บ้านดอนสว่าง	๑๖๘	๑๖๐	๓๒๘	๑๕๖
๑๐	บ้านอุดมศิลป์	๑๘๒	๑๘๒	๓๖๔	๑๓๒
๑๑	บ้านดอนจราบ	๑๓๘	๑๖๒	๓๐๐	๑๑๑
๑๒	บ้านโชคชัยพัฒนา	๒๒๒	๒๒๔	๔๔๖	๑๘๒
๑๓	บ้านโชคพัฒนา	๒๐๘	๒๑๒	๔๒๐	๑๗๕
๑๔	บ้านดอนเจ้าปู่	๒๑๐	๒๒๔	๔๓๔	๒๒๙
๑๕	บ้านนาคำ	๑๙๘	๒๐๖	๔๐๔	๑๕๘
๑๖	บ้านหนองตากไห	๒๐๕	๒๑๕	๔๒๐	๑๖๙
รวม		๓,๔๖๕	๓,๕๑๙	๖,๙๘๔	๒,๘๘๓

๓.๒ ข้อมูลเกี่ยวกับจำนวนประชากร (ข้อมูลเปรียบเทียบย้อนหลัง ๓ ปี และการคาดการณ์ในอนาคต)

จำนวนประชากร ปี พ.ศ.๒๕๖๑ (คน)	จำนวนประชากร ปี พ.ศ.๒๕๖๒ (คน)	จำนวนประชากร ปี พ.ศ.๒๕๖๓ (คน)	ผลการเปรียบเทียบและการ คาดการณ์ในอนาคต
๗,๐๔๘	๗,๐๑๑	๖,๙๘๔	จำนวนประชากรมีแนวโน้มลดลง

๓.๓ ช่วงอายุและจำนวนประชากร

ประชากรแยกตามช่วงอายุ

ประชากรช่วงอายุ	ชาย	หญิง	รวม	คิดเป็นร้อยละ
อายุน้อยกว่า ๑ ปี	๒๐	๑๗	๓๗	๐.๕๓
อายุระหว่าง ๑-๑๗ ปี	๕๕๔	๕๓๓	๑,๐๘๗	๑๕.๕๖
อายุระหว่าง ๑๘-๖๐ ปี	๒,๓๗๐	๒,๓๒๔	๔,๖๙๔	๖๗.๒๑
อายุระหว่าง ๖๑ ปีขึ้นไป	๕๒๑	๖๔๕	๑,๑๖๖	๑๖.๗๐

ที่มา : ข้อมูล จากเว็บไซต์กรมการปกครอง ณ เดือนธันวาคม ๒๕๖๓

๔. สภาพทางสังคม

๔.๑ การศึกษา

การศึกษาระดับปฐมวัย

มีศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด จำนวน ๓ แห่งได้แก่

- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านหนองแสงมีครู/ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ คน
มีผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๔ คน
มีนักเรียน จำนวน ๔๓ คน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านดอนจราบ มีครู/ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ คน
มีผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๓ คน
พนักงานจ้างเหมา จำนวน ๑ คน
มีนักเรียน จำนวน ๕๕ คน
- ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านนาวิ มีครู/ครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๔ คน
มีผู้ช่วยครูผู้ดูแลเด็ก จำนวน ๑ คน
มีนักเรียน จำนวน ๒๗ คน

หมายเหตุ ข้อมูลจาก กองการศึกษาฯ ณ เดือนมิถุนายน ๒๕๖๔

การศึกษา

เทศบาลตำบลสงเปลือย มีโรงเรียนในเขตเทศบาล จำนวน ๔ แห่ง

๑. โรงเรียนหนองแสงฉวิลราษฎร์ จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นโรงเรียนขยายโอกาส

ระดับ	จำนวนนักเรียน (คน)	หมายเหตุ
อนุบาล ๒-๓	๑๕	
ประถมศึกษาปีที่ ๑-๖	๑๐๑	
มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓	๔๒	
รวมทั้งหมด	๑๕๘	
ผู้อำนวยการ/ครู/บุคลากรทั้งหมด	๒๒	

ที่มา : ข้อมูลจากกองการศึกษา เทศบาลตำบลสงเปลือย ณ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๔

๒. โรงเรียนบ้านนาวี จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับประถมศึกษา

ระดับ	จำนวนนักเรียน(คน)	หมายเหตุ
อนุบาล ๒-๓	๑๓	
ประถมศึกษา	๘๒	
มัธยมศึกษา	-	
รวมทั้งหมด	๙๕	
ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการศึกษา/ ครู/บุคลากรทั้งหมด	๑๓	

ที่มา : ข้อมูลจากกองการศึกษา เทศบาลตำบลสงเปลือย ณ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๔

๓. โรงเรียนชุมชนกุดบอดวิทยาเสริมจัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับอนุบาลถึงระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เป็นโรงเรียนขยายโอกาส

ระดับ	จำนวนนักเรียน(คน)	หมายเหตุ
อนุบาล ๒-๓	๔๔	
ประถมศึกษาที่ ๑-๖	๑๗	
มัธยมศึกษาที่ ๑-๓	๕๘	
รวมทั้งหมด	๑๑๙	
ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการศึกษา/ ครู/บุคลากรทั้งหมด	๒๐	

ที่มา : ข้อมูลจากกองการศึกษา เทศบาลตำบลสงเปลือย ณ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๔

๔. โรงเรียนพุทโธภาวนาประชาสรรค์ จัดการเรียนการสอนตั้งแต่ระดับมัธยมศึกษาปีที่ ๑-๖

ระดับ	จำนวนนักเรียน(คน)	หมายเหตุ
มัธยมศึกษาปีที่ ๑-๓	๖๑	
มัธยมศึกษาปีที่ ๔-๖	๒๙	
รวมทั้งหมด	๙๐	
ผู้อำนวยการ/รองผู้อำนวยการศึกษา/ ครู/บุคลากรทั้งหมด	๑๗	

ที่มา : ข้อมูลจากกองการศึกษา เทศบาลตำบลสงเปลือย ณ เดือน มิถุนายน ๒๕๖๔

๔.๒ สาธารณสุข

การดำเนินการด้านการสาธารณสุขในพื้นที่ของตำบลสงเปลือยมีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบล (บ้านกุดบอด) จำนวน ๑ แห่ง ตั้งอยู่ที่บ้านกุดบอด หมู่ที่ ๔ และมีสุขศาลากาฬสินธุ์ จำนวน ๑๖ แห่ง ตั้งอยู่ทุกหมู่บ้านในตำบลสงเปลือย มุ่งเน้นงานปฐมนิเทศป้องกันโรค การสุขาภิบาล การป้องกันและส่งเสริมสุขภาพ พร้อมกันไปกับการสาธารณสุขมูลฐาน งานคุ้มครองผู้บริโภค ซึ่งจากการที่มีโรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพประจำตำบลในพื้นที่นี้ได้ช่วยอำนวยความสะดวกแก่ประชาชนในการไปใช้บริการด้านสาธารณสุขเป็นอย่างดี เพราะหากเจ็บป่วยเพียงเล็กน้อยก็ไม่ต้องเดินทางเข้าไปในโรงพยาบาลอำเภอเขาวง

๕ ระบบบริการพื้นฐาน

๕.๑ การคมนาคมขนส่ง

การคมนาคมขนส่งมีเฉพาะทางบก มีถนนลาดยาง ถนนคอนกรีต ถนนลูกรัง

๕.๒ การไฟฟ้า

ประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย ใช้บริการไฟฟ้าจากการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคอำเภอเขาวง ส่วนมากครัวเรือนที่ตั้งและอาศัยอยู่ภายในหมู่บ้านมีไฟฟ้าใช้อย่างทั่วถึง เพียงพอ แต่ปัจจุบันมีการขยายครัวเรือนออกไปตามทุ่งนา สวน ประชาชนยังมีความต้องการใช้ไฟฟ้า ซึ่งเทศบาลมีการวางแผนการพัฒนาในการที่จะขยายเขตไฟฟ้า เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ไฟฟ้าอย่างทั่วถึงเพียงพอ

๕.๓ การประปา

การประปาในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือย ส่วนมากเป็นน้ำประปา ที่นำน้ำใต้ดินขึ้นมาใช้ ภายใต้การบริหารจัดการของหมู่บ้าน และเทศบาลตำบลสงเปลือย แต่เนื่องจากสภาพพื้นที่ตำบลสงเปลือยเป็นพื้นที่สูง ในฤดูแล้ง ปริมาณน้ำประปาไม่เพียงพอต่อการใช้อุปโภค บริโภค ของประชาชน

๕.๔ โทรศัพท์

ส่วนมากประชาชนใช้โทรศัพท์มือถือในการติดต่อสื่อสาร

๕.๕ ไปรษณีย์

ไม่มีที่ทำการไปรษณีย์ตั้งอยู่ในพื้นที่ หากประชาชนในเขตเทศบาลตำบลสงเปลือยต้องการใช้บริการต้องเดินทางไปในอำเภอเขาวง

๖ ระบบเศรษฐกิจ

๖.๑ การเกษตร

ตำบลสงเปลือยมีพื้นที่ทั้งหมดประมาณ ๒๘,๓๑๕.๖๗ ไร่ แบ่งเป็นพื้นที่การเกษตร ๑๔,๔๗๒ ไร่ แยกเป็นพื้นที่ปลูกข้าว ๑๔,๐๙๙ ไร่, ปลูกผลไม้ ไม้ยืนต้น ๑๖๔ ไร่, ปลูกพืชผัก ๓๗ ไร่ และการเกษตรอื่น ๔๔๒ ไร่ เกษตรกรมีพื้นที่เฉลี่ย/ ครัวเรือน ๑๕ ไร่ แต่ละครอบครัวมีการทำกิจกรรมหลายอย่าง เช่น ปลูกข้าว มันสำปะหลัง อ้อยโรงงาน ยางพารา ไม้ผล พืชผัก เช่น พริกและหน่อไม้ฝรั่ง รวมทั้งการเลี้ยงสัตว์ ซึ่งเกษตรกรมีการใช้ประโยชน์จากพื้นที่ ๑๐๐ % แต่เกษตรกรขาดการจัดการที่ดี ขาดแหล่งน้ำ ขาดประสบการณ์ จึงทำให้การใช้ประโยชน์จากที่ดินขาดประสิทธิภาพ ควรมีการแก้ไขโดยการให้ความรู้ด้านต่างๆ เช่น การจัดการดิน การจัดการแหล่งน้ำ การจัดการพืชและสัตว์ เป็นต้น

๖.๒ การประมง

ส่วนมากประชาชนมีการเพาะเลี้ยงปลาเช่น ปลานิล ปลาดุก ปลาดูบ ปลาตะเพียน ฯลฯ แต่มีจำนวนไม่มาก เพียงพอเป็นอาหารในครัวเรือนเท่านั้น เหลือจึงนำไปขาย

๖.๓ การปศุสัตว์

ประชาชนในตำบลสงเปลือย มีการเลี้ยงสัตว์ เช่น วัว ควาย หมู ฯลฯ แต่มีจำนวนไม่มากต่อครัวเรือน เนื่องจากไม่มีพื้นที่ในการเลี้ยง และประชาชนไม่ได้บริหารจัดการเป็นระบบเพื่อเลี้ยงสัตว์โดยเฉพาะ

๖.๔ สภาพเศรษฐกิจ

สภาพเศรษฐกิจของเทศบาลตำบลสงเปลือย การผลิตภาคการเกษตรส่วนใหญ่เป็นข้าวนาปี เนื่องจากพื้นที่เพาะปลูกเป็นที่ราบ ระบบการผลิตและการตลาดไม่มีระบบที่ซับซ้อน ใช้ความเคยชินที่ผลิตมาตั้งแต่เดิม มีการผลิตหมุนเวียนไปตามฤดูกาลตลาด ภาวะเศรษฐกิจของตำบลสงเปลือย การผลิตภาคเกษตรกรรม ยังเป็นเศรษฐกิจหลักที่สามารถนำเงินมาสู่ชุมชนได้เป็นอย่างดี โดยเฉพาะข้าว อ้อย มัน สำปะหลัง ถั่วลิสง ยางพารา พริก และขณะนี้มียอดผลิตของกลุ่มเกษตรกร ปลูกข้าวหอมมะลิ ปลูกข้าวนาปรัง และผลิตภัณฑ์พื้นเมือง เช่น ผ้าพื้นเมืองลายต่าง ๆ และการจักสานกระติบข้าวเหนียว ซึ่งเป็นสินค้าที่สร้างชื่อให้กับตำบลสงเปลือย มีภาวะเศรษฐกิจที่ดีพอสมควร

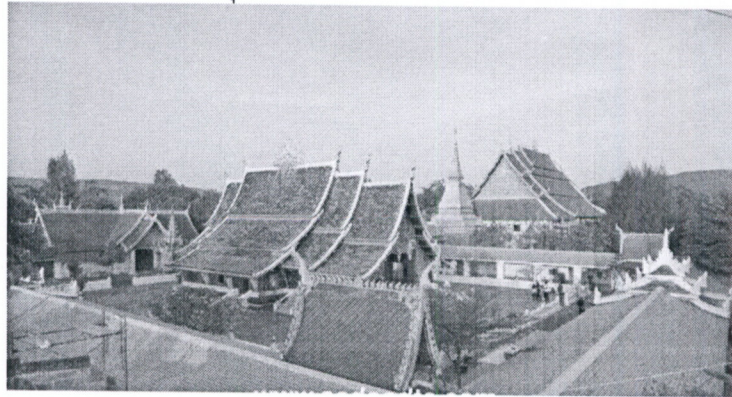
๖.๕ การท่องเที่ยว

สถานที่ท่องเที่ยวและที่พักผ่อนหย่อนใจ

ตำบลสงเปลือย มีสถานที่ท่องเที่ยวที่ควรส่งเสริมและพัฒนาให้เป็นแหล่งท่องเที่ยว ดังนี้

๑ วัดวังคำ ตั้งอยู่หมู่ที่ ๗ บ้านนาวิ ตำบลสงเปลือย อำเภอกาฬสินธุ์

การเดินทาง จากตลาดอำเภอกาฬสินธุ์ มาตามถนนหมายเลข ๒๒๙ ไปยังตำบลสงเปลือย และผ่านหมู่บ้านต่างๆ ไปถึงบ้านนาวิ ระยะทางประมาณ ๑๔ กิโลเมตร ถึงวัดวังคำ ความโดดเด่นของวัดวังคำ ตัวพระอุโบสถที่เด่นเป็นสง่ากลางลานที่ล้อมรอบด้วยพระระเบียงทั้งสี่ด้าน มีเพียงประตูด้านข้างที่ทำให้สามารถติดต่อกับภายนอกได้ ยิ่งทำให้พระอุโบสถดูโดดเด่นเป็นหนึ่งเดียวในพื้นที่ตรงนั้น ในขณะที่วิหารวัดเชียงทองนั้นจะอยู่บนลานกว้าง แต่เข้าประตูวัดไป ก็มองเห็นอาคารขนาดกะทัดรัด หลังคามุขลด ๓ ชั้น สันหลังคาประดับด้วยช่อฟ้า (หรือวิมาน) ๙ ยอด ปีกแอ่นโค้งลงมาจนเกือบถึงพื้น สถาปัตยกรรมแบบที่เรียกว่า “มั่วต่างใหม่” อย่างที่เคยเห็นทางภาคเหนือ และที่โดดเด่นที่หลวงพระบาง เป็นสถาปัตยกรรมแบบล้านช้างที่เป็นเอกลักษณ์ แบบมั่วบรรทุกใหม่ ที่ต้องกระจายน้ำหนักสัณฐานไปทั่วทั้งตัวมั่ว และความงามวิจิตรอยู่ที่ผนังด้านข้างมีพื้นสีดำ แต่พื้น หรือวาดลายเป็นรูปคนทำกิจกรรมต่างๆ เป็นสีทองอร่าม สวยงาม สะดุดตา

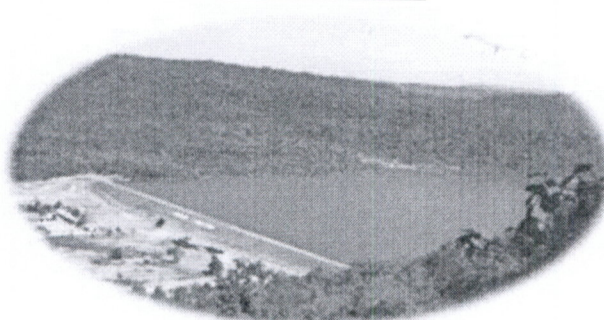

๒. อ่างเก็บน้ำลำพะยังตอนบน (อ่าววังคำ)

เมื่อวันที่ ๒๕ พฤศจิกายน ๒๕๓๕ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้เสด็จพระราชดำเนินเยี่ยมราษฎรบ้านกุดสิม ตำบลคุ้มเก่า อำเภอกาฬสินธุ์ และเสด็จพระราชดำเนินทอดพระเนตร สภาพภูมิประเทศลำพะยังที่บ้านกุดต่อแก่น และที่บริเวณอ่างเก็บน้ำห้วยสายนาเวียง ตำบลคุ้มเก่า อำเภอกาฬสินธุ์ ได้พระราชทานพระราชดำริให้กรมชลประทานพิจารณาโครงการ และ ก่อสร้างอ่างเก็บน้ำลำพะยังตอนบน (ห้วยวังคำ) บ้านดงหมู ตำบลคุ้มเก่า บ้านนาวิ ตำบลสงเปลือย อำเภอกาฬสินธุ์ เพื่อช่วยเหลือราษฎรในเขตพื้นที่ดังกล่าว ให้น้ำใช้ทำการเกษตรและอุปโภคบริโภคตลอดปี นอกจากนี้ยังสามารถบรรเทาอุทกภัย ในพื้นที่ตอนล่างได้อีกส่วนหนึ่ง และเมื่อวันที่ ๑๖ พฤศจิกายน ๒๕๓๘ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ได้พระราชทานพระราชดำริให้กรมชลประทานพิจารณาดำเนินการเกี่ยวกับ โครงการพัฒนาลุ่มน้ำพะยังตอนบน อำเภอกาฬสินธุ์ ที่กรมชลประทานได้ก่อสร้างเขื่อนเก็บกักน้ำขนาดความจุ ๓.๕ ล้านลูกบาศก์เมตร พร้อมอาคารประกอบเสร็จ และในปี พ.ศ.๒๕๓๙ เริ่มดำเนินการก่อสร้างระบบส่งน้ำช่วยเหลือพื้นที่เพาะปลูก ประมาณ ๒,๕๐๐ ไร่

ปัจจุบัน ชาวตำบลสงเปลือย ได้ใช้น้ำจากอ่างวังคำ ทั้งด้านการเกษตร เลี้ยงสัตว์ และเป็นแหล่งน้ำดิบสำหรับทำน้ำประปา

ภาพอ่างเก็บน้ำลำพะยัง

๖.๖ การอุตสาหกรรม

ตำบลสงเปลือยไม่มีแหล่งอุตสาหกรรม เนื่องจากตำบลสงเปลือยเป็นพื้นที่ที่เหมาะสมสำหรับการเกษตร และเลี้ยงสัตว์ เป็นต้น

๖.๗ การพาณิชย์กรรม/กลุ่มอาชีพ

ด้านการค้า

- มีผู้ประกอบการทั้งหมด จำนวน ๖๒ ราย
- มีโรงสีข้าวขนาดเล็ก จำนวน ๔๕ แห่ง
- ปั้มน้ำมัน ๗ แห่ง

ผลิตภัณฑ์ OTOP ที่สำคัญได้แก่

- ผ้าทอพื้นเมืองลายต่างๆ
- กลุ่มจักรสานกระติบข้าวเหนียวซึ่งเป็นสินค้าที่สร้างรายได้ให้แก่สมาชิกเป็นอย่างมาก

กลุ่มอาชีพในตำบลสงเปลือย

- กลุ่มจักรสาน หมู่ที่ ๒,๔,๗,๙,๑๒,๑๓,๑๔,๑๖
- กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิต หมู่ที่ ๑,๓,๔,๖
- กลุ่มทอผ้า หมู่ที่ ๑๐,๑๒,๑๑
- กลุ่มอาชีพประดิษฐ์ลวดหนามด้วยมือ หมู่ที่ ๑๖

๗ ศาสนาประเพณี วัฒนธรรม

๗.๑ การนับถือศาสนา

ประชากรส่วนใหญ่ของตำบลสงเปลือย นับถือศาสนาพุทธ ร้อยเปอร์เซ็นต์ ของจำนวนประชากรทั้งหมด จึงมีวัดและสำนักสงฆ์ ในพุทธศาสนากระจายอยู่ทั่วไปในเขตตำบล มีจำนวนถึง ๕ แห่ง

๑ วัดบ้านหนองแสง	ตั้งอยู่ในเขตหมู่ที่ ๑๒
๒ วัดกกด้อง	ตั้งอยู่ในเขตหมู่ที่ ๔
๓ วัดบ้านนาวิ	ตั้งอยู่ในเขตหมู่ที่ ๑๕
๔ วัดวังคำ	ตั้งอยู่ในเขตหมู่ที่ ๗
๕ วัดป่าช้าพุทธโร	ตั้งอยู่ในเขตหมู่ที่ ๑๔

๗.๒ ประเพณีและงานประจำปี

ตำบลสงเปลือยเป็นชาวผู้ไทย มีประเพณีและงานประเพณีประจำปีที่สำคัญ คือ

ฮีตสิบสอง มาจากคำสองคำได้แก่ **ฮีต** คือคำว่า **จารีต** ซึ่งหมายถึง ความประเพณี ธรรมเนียม ประเพณี ความประเพณีที่ดี และ **สิบสอง** หมายถึง **สิบสองเดือน** ดังนั้นฮีตสิบสองจึงหมายถึงประเพณีที่ชาวลาวในภาคอีสาน และประเทศลาว ปฏิบัติกันมาในโอกาสต่าง ๆ ทั้งสิบสองเดือนของแต่ละปี เป็นการผสมผสานพิธีกรรมที่เกี่ยวกับเรื่องผีและพิธีกรรมทางการเกษตร เข้ากับพิธีกรรมทางพุทธศาสนา นักปราชญ์โบราณได้วางฮีตสิบสองไว้ดังนี้

๑.ฮีตบุญเข้ากรรม (บุญเดือนอ้าย) เป็นบุญที่ทำในเดือนอ้าย เดือนแรกของปีที่ชาวอีสานทำกันจนเป็นประเพณี ทำในวันข้างขึ้น/แรมก็ได้ เป็นบุญที่เกี่ยวกับพระโดยตรง มีความเชื่อว่าทำบุญร่วมกับพระแล้วจะได้ อานิสงส์มาก จึงมีการทำบุญเข้ากรรมขึ้น ซึ่งเป็นกิจกรรมที่ทำเพื่อให้พระต้องอาบัติสังฆาทิเสสนี้แล้วต้องทำพิธีเข้ากรรมที่เรียกอีกอย่างว่า ภูฏฐานพิธี คือระเบียบอันเป็นเครื่องออกจากอาบัติ ประกอบพิธีปริวาสมานัตต์ปฏิกัสสนา และอัฏฐาน เป็นขั้นตอนการอยู่กรรมของพระที่ต้องจำกัดที่อยู่เพื่อทรมานร่างกายให้หายจากกรรม

๒ อิต บุญคุณลาน (เดือนยี่) เป็นบุญที่สร้างขึ้นเพื่อแสดงความเคารพ ในปัจจัยยังชีพของคน คือข้าวที่สร้างความภาคภูมิใจให้กับลูกหลานในการที่จะได้ข้าวมานั้นยากลำบากและถือว่าปีใดบุญลานมีข้าวเยอะแสดงว่าปีนั้นมีความอุดมสมบูรณ์ดีและเป็นการทำให้เกิดสิริมงคลแก่ชาวบ้านและขอบคุณสิ่งศักดิ์สิทธิ์ทั้งหลาย ผีปู่ตา ผีตาแฮก เจ้าแม่โพสพ ที่ประทานข้าวมาอย่างอุดมสมบูรณ์

๓. อิต บุญข้าวจี (เดือนสาม) ข้าวจี การทำบุญข้าวจีในเดือนสามเป็นช่วงที่ชาวนาหมดภาระในการทำนาแล้วข้าวขึ้นย้งฉางใหม่จึงอยากร่วมทำบุญถวายพระ โดยมีเรื่องเล่าว่า มีนางปทุมทาสี ทำขนมปังจีถวายองค์สัมมา สัมพุทธเจ้าและพระอานนท์และคิดว่าพระองค์ไม่เสวยเอาให้สัตว์ต่างๆกินเมื่อพระองค์ทราบจึงได้เสวยทำให้นางปลื้มปรีดีน และได้ฟังเทศนาที่พระพุทธเจ้าสอนกับบรรลุโสดาปัตติผลด้วยอานิสงส์ถวายขนมปังจี ทำให้ชาวอีสานเชื่อแล้วทำข้าวจีถวายพระสงฆ์

๔. อิต บุญเฒาสหรือบุญมหาชาติ (เดือนสี่) เป็นบุญที่ทำเกี่ยวกับเรื่องพระเวสสันดรนิมทำในเดือนสี่ ซึ่งก่อนจัดงานมีการประชุมจัดเตรียมอาหารคาวหวานเพื่อถวายแก่พระสงฆ์ และแขกผู้มาร่วมงานและปัจจัยไทยทานสำหรับใส่กัณฑ์เทศน์ ทางวัดก็มีการแบ่งหน้งเป็นกัณฑ์มอบให้พระ ภิกษุสามเณรวัดต่างๆ เตรียมไว้เทศน์

๕. อิต บุญสงกรานต์ (บุญเดือนห้า) บุญมหาสงกรานต์หรือตรุษสงกรานต์ ของภาคอีสานกำหนดขึ้นในเดือนห้า มี ๓ วัน ตั้งแต่ ๑๓ วันมหาสงกรานต์ ๑๔ วันเนา ๑๕ วันสุดท้ายเป็นวันเถลิงศก ชาวอีสานถือเป็นวันขึ้นปีใหม่ พิธีในแต่ละท้องถิ่นอาจต่างกัน เหมือนกันก็คือการสงน้ำพระพุทธรูป

๖ อิต บุญบั้งไฟ (บุญเดือนหก) บุญบั้งไฟมีความสำคัญต่อชาวอีสานมาก เพราะเชื่อว่าบุญประเพณีนี้จะทำให้เกิดความอุดมสมบูรณ์ของฟ้าฝนข้าวปลาอาหารพืชพรรณเจริญเติบโตงอกงามดีและนำมาซึ่งความสนุกสนาน เกิดความหวังในชีวิต เหมือนมีที่พึ่ง อยู่ใกล้สิ่งศักดิ์สิทธิ์ เพราะมีความเชื่อมาจากเรื่องพญาแถน (เทวดาชาวอีสาน) ที่ตกลงบันดาลให้ความอุดมสมบูรณ์จึงมีการทำบุญบูชาพระยาแถน และบูชามหาดิถีหลักเมืองทุกปี เพราะเชื่อว่าหากไม่ทำจะทำให้ฝนตกไม่ตามฤดูกาล เกิดโรคระบาดต่างๆได้

๗ อิต บุญข้าชะ (บุญเดือนเจ็ด) เป็นบุญที่จัดขึ้นเพื่อทำพิธีปัดรังควาน ขับไล่ความเสนียดจัญไรภูตผีปีศาจออกจากหมู่บ้าน บางแห่งเรียกว่า บุญเบิกบ้าน หรือ บุญบ้านเป็นบุญที่แต่ละหมู่บ้านจะทำไม่ขาด เป็นบุญเกี่ยวกับภูตผีปีศาจ สิ่งศักดิ์สิทธิ์ประจำหมู่บ้าน ผีปู่ตา ผีตาแฮก มหาดิถีหลักเมือง ที่คอยคุ้มครองหมู่บ้านชาวบ้าน เชื่อว่าจะรวมผีบรรพบุรุษอยู่ด้วยที่ช่วยคลันดาลให้ชาวบ้านเมืองมีความสุข

๘. อิต บุญเข้าพรรษา พรรษา คือ ฤดูฝน ฝน ปี ซึ่งชาวอีสานออกสำเนียง บุญเข้าวัดสา ส่วนไทยปัจจุบันนิยมใช้คำว่า พรรษา ซึ่งเป็นบุญที่สำคัญแก่ทุกคนในไทย เป็นช่วงที่พระต้องจำพรรษา เพื่อศึกษาธรรมไม่ต้องเดินทางไปค้างคืนที่ไหน และเชื่อว่าการทำบุญช่วงนี้จะได้กุศลมากเหมือนบุญออกพรรษาเพราะเป็นช่วงที่พระมีเจตนาสร้างบุญ สะสมบารมี จิตแน่วแน่ในคำสอน ซึ่งการทำบุญกับพระที่มีเจตนาดีจึงถือว่าได้อานิสงส์มาก ชาวอีสานจึงให้ความสำคัญโดยไม่ว่าจากอยู่ถิ่นไกลเมื่อถึงฤดูทำบุญนี้ก็จะต้องกลับบ้านเพื่อร่วมปวารณาตนต่อพระและญาติพี่น้องแต่บางคนก็กลับเพราะร่วมทำบุญกับญาติพี่น้องเพียงเท่านั้นและบางแห่งก็มีการเคารพพ้อธรรมหรือพ้อฮักษา ที่เป็นเหมือนตัวแทนของสิ่งศักดิ์สิทธิ์ มีการนำดอกไม้ธูปเทียนไปเคารพ เรียกว่า ขึ้นต่อ ลูกเผิงลูกเทียน เพื่อให้ผูกข้อมือประพรมน้ำมันบอกล่าวให้ลูกหลานอยู่เย็นเป็นสุขเมื่อถึงออกพรรษาก็กลับมาทำเช่นนี้กับพ้อธรรม พ้อฮักษาอีกที

๙ อิต บุญข้าวประดับดิน เป็นบุญสิ้นเดือนเก้า ที่เรียกอีกอย่างว่า บุญข้าวสาก นำอาหารคาวหวานหมากพลู บุหรี่ จัดใส่กระหวางไว้บนพื้น ใต้ต้นไม้เพื่อเป็นการเซ่นดวงวิญญาณของบรรพบุรุษ ที่มีความสำคัญต่อชาวอีสานเพราะเชื่อว่าเป็นบุญที่ต้องส่งส่วยให้กับผีฮักและผีบรรพบุรุษ เพื่อให้เกิดความเป็นอยู่ ทรัพย์สิน ข้าวปลาอาหารอุดมสมบูรณ์ไม่มีภัยร้ายใดๆมาเยือน

๑๐. **ฮิต บุญข้าวสาก** บุญข้าวสากเป็นบุญที่ทำเพื่ออุทิศให้แก่ผู้ตายหรือเปรต โดยมีเวลาห่างจากบุญข้าวประดับดินเพียง ๑๕ วัน เป็นเวลาที่เปรตต้องกลับไปอยู่ที่ของตน ซึ่งทั้งสองบุญนี้จะมีลักษณะคล้ายๆ กันคือการห่อข้าวส่งให้เปรต รวมทั้งบรรพบุรุษญาติพี่น้องของผู้ทำบุญด้วยและเปรตไม่มีญาติด้วย และทุกคนให้ความสำคัญกับบุญนี้มาก เพราะเชื่อว่าผีบรรพบุรุษจะมีความหิว กำลังรอส่วนบุญจากงานนี้เมื่อถึงงานบุญจึงทำกันอย่างศรัทธา และพี่น้องแม้จะอยู่ห่างไกลก็ต้องกลับบ้านไปเยี่ยมเยียนกันและมีของฝากให้

๑๑. **ฮิต บุญออกพรรษา** เป็นวันขึ้น ๑๕ ค่ำเดือน ๑๑ เป็นวันออกพรรษา วันปาวรนา เป็นบุญความสำคัญเพราะเชื่อว่าพระสงฆ์ได้อยู่จำพรรษาเป็นเวลาไตรมาส (๓ เดือน) ย่อมมีความบริสุทธิ์ จริยธรรมงดงามจะมาซึ่งบุญและได้บุญมาก ชาวอีสานเชื่อว่าเหมือนได้บุญจาก นิโรธสมาบัติ (การออกจากการพักผ่อนของพระอรหันต์) ดังนั้นลูกหลานที่ไปทำงานต่างถิ่นจึงนิยมกลับบ้านเพื่อมาทำบุญนี้และออกพรรษากับพ่อธรรมหรือ ของฮักษา ที่ได้เข้าไปในช่วงบุญเข้าพรรษา

๑๒. **ฮิต บุญกฐิน** กฐิน คือไม้สะดึง ที่ใช้สำหรับซึ่งผ้าเวลาจะเย็บผ้าจีวรพระในการเย็บให้สะดวกขึ้น จึงเป็นที่มาของผ้ากฐิน คือ ผ้าจีวร สบงหรือผ้านุ่งห่มที่จะนำไปถวายพระนั่นเองบุญกฐินจึงคือบุญที่ต้องนำเข้าไปถวายพระเป็นสำคัญ บุญกฐินเป็นบุญฮิตสุดท้ายของฮิตเดือนสิบสองของชาวอีสานชาวอีสานจึงรู้ว่าช่วงนี้เป็นช่วงที่ต้องนำจีวรไปถวายในช่วงนี้ซึ่งมีกาลเวลา ที่เรียกว่าเทศกาลกฐิน ที่กลายเป็นประเพณีขึ้น ซึ่งมีความสำคัญต่อชาวอีสานมากที่ถือว่าเป็นให้อานิสงส์แก่ผู้ทำบุญอย่างมากเพราะจะได้ถวายจีวรให้แก่ภิกษุที่ครบไตรมาส เท่านั้นและเป็นบุญที่อยู่ในช่วงข้าวใหม่ปลามัน

คลองสิบสี่ หมายถึง แนวทางปฏิบัติวิถีทางที่ดีที่นักปราชญ์บรรพบุรุษชาวอีสานวางไว้ เพื่อให้ผู้ปกครองนำไปเป็นแนวทางในการปกครอง พ่อแม่นำไปสอนลูกป๋วย่าตายายนำไปสอนหลาน พระนำไปสอนพุทธศาสนิกชนและประชาชนเพื่อนำไปปฏิบัติ และเป็นแนวทางปฏิบัติที่มีทั้งหมด ๑๔ ข้อ ซึ่งเป็นแนวปฏิบัติระดับบุคคลครอบครัวและส่งผลต่อส่วนรวม ซึ่งแยกได้ ๒ แนวคือ บุคคลทั่วไป และสำหรับท้าวพระยาข้าราชการ ผู้ปกครองบ้านเมือง ซึ่งความเป็นจริงคลองสิบสี่มีความเป็นมาจากประเพณีลาวเพราะกฎหมายมีคลองสิบปรากฏชัดเจนและชาวอีสานก็ใช้ภาษาอักษรลาวและคนประชาชนแก่อ่านออกได้มากทำให้คลองสิบสี่ถูกนำเข้าสู่อีสานได้ง่าย เป็นแบบอย่างฮิตคลองจนถึงปัจจุบัน คลองสิบสี่มีหลายประเภทแตกต่างกันแต่สามารถแบ่งได้มี ๓ ประเภท ได้แก่ สำหรับประชาชนทั่วไป พระสงฆ์ และผู้ปกครองตั้งผู้ใหญ่บ้านจนถึงมหากษัตริย์

๗.๓ ภูมิปัญญา ภาษาถิ่น

คนในพื้นที่ตำบลสกลเปลือย ส่วนมากเป็นชาวผู้ไทยซึ่งมีเรื่องราววิถีชีวิต วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและพิธีกรรมต่างๆที่เป็นเอกลักษณ์ อัตลักษณ์สืบต่อกันมาอย่างยาวนาน มีภาษาถิ่นที่ใช้สื่อสารกัน คือ ภาษาผู้ไทย

๗.๔ สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก

สินค้าที่ขึ้นชื่อของชาวตำบลสกลเปลือย คือ

๑. ข้าวเหนียวเขาวง เป็นสินค้าที่ขึ้นชื่อของชาวอำเภอเขาวงตำบลสกลเปลือยมีโรงสีข้าวชุมชนอยู่ที่บ้านโชคชัยพัฒนา หมู่ที่ ๑๒ ผลิตข้าวเหนียวเขาวงออกจำหน่าย ลักษณะที่โดดเด่นของข้าวเหนียวเขาวง คือ เหนียวนุ่ม อ่อนนิ่มมีกลิ่นหอม บั๊นไม่ติดมือ เนื้อข้าวมีความเงา เวลานึ่งสามารถเก็บไว้ได้หลายชั่วโมงก็ยังนุ่ม เนื่องจากดินที่ใช้ปลูกข้าวเขาวงนั้น เป็นดินภูเขา มีธาตุซิลิกอนและฟอสเฟตสูงกว่าที่อื่น

๒. ผลิตภัณฑ์ชุมชน เช่น สินค้าจักสาน ประเภท กระติบข้าวเหนียว สานจากไม้ไผ่ไร่ เป็นสินค้าที่ขึ้นชื่อของชาวตำบลสกลเปลือย และผลิตภัณฑ์อื่นๆ อีกมากมายเช่น ผ้าทอมือ ผ้าห่ม ฯลฯ

๘ ทรัพยากรธรรมชาติ

อำเภอเขาวง เป็นอำเภอที่มีภูเขาล้อมรอบ มีทรัพยากรธรรมชาติ

๘.๑ น้ำ

ตำบลสงเปลือย ใช้น้ำจากแม่น้ำที่สำคัญคือลำพะยัง ใช้ในการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์ ทั้งยังมีอ่างเก็บน้ำลำพะยังตอนบน (อ่างวังคำ) ใช้เก็บน้ำสำหรับใช้ในการเพาะปลูกและเลี้ยงสัตว์

๘.๒ ป่าไม้

ตำบลสงเปลือยมีป่าไม้ที่อยู่ในเขตป่าภูสีฐาน ซึ่งเป็นเขตอนุรักษ์

๘.๓ ภูเขา

ภูเขาที่ล้อมรอบตำบลสงเปลือย และอำเภอเขาวง เป็นเทือกเขาภูพาน

๘.๔ คุณภาพของทรัพยากรธรรมชาติ

ปัจจุบันทรัพยากรธรรมชาติในพื้นที่ลดลง เริ่มจะขาดแคลนเช่น เดิมมีไม้ไผ่ไร่ สำหรับนำมาจักสาน สามารถหาได้ในบริเวณภูเขา หรือป่าใกล้บ้าน แต่ปัจจุบัน ไม้ไผ่เริ่มหมดไป ต้องซื้อจากประชาชนที่นำมาจากที่อื่น มาขายให้กับประชาชนในพื้นที่

ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๑ ความสัมพันธ์ระหว่างแผนพัฒนาระดับมหภาค

๑.๑ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี

โดยที่รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๕ กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มียุทธศาสตร์ชาติ เป็นเป้าหมายการพัฒนาประเทศอย่างยั่งยืน ตามหลักธรรมาภิบาลเพื่อใช้เป็นกรอบในการจัดทำแผนต่าง ๆ ให้ สอดคล้องและบูรณาการกัน เพื่อให้เกิดเป็นพลังผลักดันร่วมกันไปสู่เป้าหมายดังกล่าว โดยให้เป็นไปตามที่กำหนด ในกฎหมายว่าด้วยการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ โดยกำหนดให้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อรับผิดชอบในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ กำหนดวิธีการการมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติ ในการติดตาม การตรวจสอบ และการ ประเมินผล รวมทั้ง กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนให้ประชาชนทุกภาคส่วนดำเนินการให้สอดคล้องกับ ยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้เป็นไปตามที่กำหนดในพระราชบัญญัติการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติ พ.ศ.๒๕๖๐ คณะกรรมการยุทธศาสตร์ชาติได้แต่งตั้งคณะกรรมการจัดทำยุทธศาสตร์ชาติด้านต่าง ๆ รวม ๖ คณะ เพื่อรับผิดชอบในการดำเนินการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่กำหนด ตลอดจนได้จัดให้มีการรับฟังความคิดเห็นของประชาชนและหน่วยงานของรัฐที่เกี่ยวข้องอย่างกว้างขวาง เพื่อประกอบการจัดทำร่างยุทธศาสตร์ชาติตามที่กฎหมายกำหนด

ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) เป็นยุทธศาสตร์ชาติฉบับแรกของประเทศไทยตาม รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ซึ่งจะต้องนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้ประเทศไทยบรรลุวิสัยทัศน์ “ประเทศไทย มีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” เพื่อความสุขของคนไทยทุกคน

ยุทธศาสตร์ชาติระยะ ๒๐ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐)

วิสัยทัศน์

“ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง”

หรือเป็นคติพจน์ประจำชาติว่า “มั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน”

แบ่งออกเป็น ๖ ด้าน ดังนี้

๑. ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง
๒. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน
๓. ยุทธศาสตร์ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
๔. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างโอกาส ความเสมอภาคและความเท่าเทียมกันทางสังคม
๕. ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๖. ยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและการพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

ความมั่นคง

การมีความมั่นคงปลอดภัย จากภัยและการเปลี่ยนแปลง ทั้งภายในประเทศและภายนอกประเทศ ในทุกระดับ ทั้งระดับประเทศ สังคม ชุมชน ครอบครัว และปัจเจกบุคคล และมีความมั่นคงในทุกมิติ ทั้งมิติ เศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการเมือง

ประเทศ มีความมั่นคงในเอกราชและอธิปไตยมีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ที่เข้มแข็ง เป็นศูนย์กลางและเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจของประชาชน ระบบการเมืองที่มั่นคงเป็นกลไกที่นำไปสู่ การบริหาร ประเทศที่ต่อเนื่องและโปร่งใสตามหลักธรรมาภิบาล

สังคม มีความปรองดองและความสามัคคี สามารถผนึกกำลัง เพื่อพัฒนาประเทศ ชุมชน มีความ เข้มแข็ง ครอบครัว มีความอบอุ่น

ประชาชน มีความมั่นคงในชีวิต มีงานและรายได้ที่มั่นคง พอเพียงกับการดำรงชีวิต มีที่อยู่อาศัย และ ความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สิน

ฐานทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีความมั่นคง ของอาหาร พลังงาน และน้ำ

ความมั่งคั่ง

ประเทศไทยมีการขยายตัวของเศรษฐกิจ อย่างต่อเนื่องจนเข้าสู่กลุ่มประเทศรายได้สูงความเหลื่อมล้ำ ของการพัฒนาลดลง ประชากรได้รับ ผลประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกันมากขึ้น

เศรษฐกิจมีความสามารถในการแข่งขันสูง สามารถสร้างรายได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศ สร้างฐานเศรษฐกิจและสังคมแห่งอนาคต และเป็นจุดสำคัญของการเชื่อมโยงในภูมิภาคทั้งการคมนาคมขนส่ง การผลิต การค้า การลงทุน และการทำธุรกิจ มีบทบาท สำคัญในระดับภูมิภาค และระดับโลก เกิดสายสัมพันธ์ ทางเศรษฐกิจและการค้าอย่างมีพลัง

ความสมบูรณ์ในทุนที่จะสามารถสร้างการพัฒนาต่อเนื่อง ได้แก่ ทุนมนุษย์ ทุนทางปัญญา ทุนทาง การเงิน ทุนที่เป็นเครื่องมือเครื่องจักร ทุนทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ความยั่งยืน

การพัฒนาที่สามารถสร้างความเจริญ รายได้ และคุณภาพชีวิตของประชาชนให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นการเจริญเติบโตของเศรษฐกิจที่ไม่ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเกินพอดี ไม่สร้างมลภาวะต่อสิ่งแวดล้อมจนเกิน ความสามารถในการรองรับและเยียวยาของระบบนิเวศน์

การผลิตและการบริโภคเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และสอดคล้องกับกฎระเบียบของประชาคมโลก ซึ่งเป็นที่ยอมรับ ร่วมกัน ความอุดมสมบูรณ์ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความ รับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร เสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวม

มุ่งประโยชน์ส่วนรวมอย่างยั่งยืน ให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกภาคส่วนเพื่อการ พัฒนาในทุกระดับ อย่างสมดุล มีเสถียรภาพ และยั่งยืน

ประชาชนทุกภาคส่วนในสังคม ยึดถือและปฏิบัติตาม ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ความมั่นคง ความมั่งคั่ง ความยั่งยืน “ประเทศมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียง”

๑ ยุทธศาสตร์ด้านความมั่นคง

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญ คือ ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เน้นการบริหาร จัดการสภาวะแวดล้อมของประเทศให้มีความมั่นคง ปลอดภัย เอกราช อธิปไตย และมีความสงบเรียบร้อยในทุก ระดับ ตั้งแต่ระดับชาติ สังคม ชุมชน มุ่งเน้นการพัฒนาคน เครื่องมือ เทคโนโลยี และระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ให้ มีความพร้อมสามารถรับมือกับภัยคุกคามและภัยพิบัติ ได้ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง ควบคู่ไปกับการ ป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความมั่นคงที่มีอยู่ในปัจจุบัน และที่อาจจะเกิดขึ้นในอนาคต ใช้กลไกการแก้ไขปัญหา แบบบูรณาการทั้งกับส่วนราชการ ภาคเอกชน ประชาสังคม และองค์กรที่ไม่ใช่รัฐ รวมถึงประเทศเพื่อนบ้านและ มิตรประเทศทั่วโลก บนพื้นฐานของหลักธรรมาภิบาล เพื่อเอื้ออำนวยประโยชน์ต่อการดำเนินการของยุทธศาสตร์ ชาติด้านอื่นๆ ให้สามารถขับเคลื่อนไปได้ตามทิศทางและเป้าหมายที่กำหนด

เป้าหมาย

๑๔

๑. ประชาชนอยู่ดี กินดี และมีความสุข
๒. บ้านเมืองมีความมั่นคงในทุกมิติและทุกระดับ
๓. กองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง ภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชน มีความพร้อมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
๔. ประเทศไทยมีบทบาทด้านความมั่นคงเป็นที่ชื่นชมและได้รับการยอมรับโดยประชาคมระหว่างประเทศ
๕. การบริหารจัดการความมั่นคงมีผลสำเร็จที่เป็นรูปธรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ตัวชี้วัด

๑. ความสุขของประชากรไทย
๒. ความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ
๓. ความพร้อมของกองทัพ หน่วยงานด้านความมั่นคง และการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน และภาคประชาชนในการป้องกันและแก้ไขปัญหาความมั่นคง
๔. บทบาทและการยอมรับในด้านความมั่นคงของไทยในประชาคมระหว่างประเทศ
๕. ประสิทธิภาพการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง

๑. การรักษาความสงบภายในประเทศ เพื่อสร้างเสริมความสงบเรียบร้อยและสันติสุขให้เกิดขึ้นกับประเทศชาติบ้านเมือง ให้สถาบันหลักมีความมั่นคง เป็นจุดศูนย์รวมจิตใจอย่างยั่งยืน ประชาชนอยู่ดีมีสุข มีความมั่นคงปลอดภัยทั้งในชีวิตและทรัพย์สิน สังคมมีความเข้มแข็ง สามัคคีปรองดอง และเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กันพร้อมที่จะร่วมแก้ไขปัญหาของชาติ

๒. การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคง เพื่อแก้ไขปัญหาเดิมที่มีอยู่อย่างตรงประเด็นจนหมดไปอย่างรวดเร็ว และป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาใหม่เกิดขึ้น อันจะส่งผลให้การบริหารจัดการและการพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน ดำเนินการไปได้อย่างต่อเนื่องและราบรื่น ตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นกุญแจสำคัญที่จะนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

๓. การพัฒนาศักยภาพของประเทศให้พร้อมเผชิญภัยคุกคามที่กระทบต่อความมั่นคงของชาติ เพื่อยกระดับขีดความสามารถของกองทัพและหน่วยงานด้านความมั่นคงทั้งระบบของประเทศ ให้มีความพร้อมในการป้องกันและรักษาอธิปไตยของประเทศ รวมทั้งสามารถติดตามป้องกัน แก้ไข และรับมือกับปัญหาความมั่นคงทุกมิติทุกรูปแบบ และทุกระดับแบบบูรณาการให้มีความพร้อมและเพียงพอต่อการป้องกันภัยคุกคามทุกมิติ ทุกรูปแบบ และทุกระดับความรุนแรง

๔. การบูรณาการความร่วมมือด้านความมั่นคงกับอาเซียนและนานาชาติ รวมถึงองค์กรภาครัฐ และที่มิใช่ภาครัฐ เพื่อสร้างเสริมความสงบ สันติสุข ความมั่นคง และความเจริญก้าวหน้าให้กับประเทศชาติ ภูมิภาค และโลก อย่างยั่งยืน รวมทั้งส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือระหว่างประเทศที่จะรองรับปัญหาร่วมกันได้

๕. การพัฒนากลไกการบริหารจัดการความมั่นคงแบบองค์รวม เพื่อให้กลไกสำคัญต่าง ๆ ทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ สามารถส่งเสริมและสนับสนุนการบริหารและพัฒนาประเทศได้อย่างแท้จริงเป็นรูปธรรมมี การใช้หลักธรรมาภิบาล และการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและมีประสิทธิภาพ สามารถขจัดปัญหาการทุจริตและประพฤติมิชอบอย่างจริงจัง เกิดความมั่นใจได้ว่าหน่วยงานรับผิดชอบทั้งหลักและรอง พร้อมรับมือกับภัยคุกคามทุกรูปแบบทั้งในปัจจุบันและอนาคต

๒ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

มีเป้าหมายการพัฒนาที่มุ่งเน้นการยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ บนพื้นฐานแนวคิด ๓ ประการ ได้แก่ (๑) “ต่อยอดอดีต” โดยมองกลับไปที่รากเหง้าทางเศรษฐกิจ อัตลักษณ์ วัฒนธรรม ประเพณีวิถีชีวิต และจุดเด่นทางทรัพยากรธรรมชาติที่หลากหลาย รวมทั้งความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบของประเทศในด้านอื่น ๆ นามาประยุกต์ผสมผสานกับเทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้สอดคล้องกับบริบทของเศรษฐกิจและสังคมโลกสมัยใหม่ (๒) “ปรับปรุงปัจจุบัน” เพื่อปูทางสู่อนาคต ผ่านการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของประเทศในมิติต่าง ๆ ทั้งโครงข่ายระบบคมนาคมและขนส่ง โครงสร้างพื้นฐานวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และดิจิทัล และการปรับสภาพแวดล้อมให้เอื้อต่อการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอนาคต และ (๓) “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของผู้ประกอบการ พัฒนาคนรุ่นใหม่ รวมถึงปรับรูปแบบธุรกิจ เพื่อตอบสนองต่อความต้องการของตลาด ผสมผสานกับยุทธศาสตร์ที่รองรับอนาคต บนพื้นฐานของการต่อยอดอดีตและปรับปรุงปัจจุบัน พร้อมทั้งการส่งเสริมและสนับสนุนจากภาครัฐให้ประเทศไทยสามารถสร้างฐานรายได้และการจ้างงานใหม่ ขยายโอกาสทางการค้าและการลงทุนในเวทีโลก ควบคู่ไปกับการยกระดับรายได้และการกินดีอยู่ดี รวมถึงการเพิ่มขึ้นของคนชั้นกลาง และลดความเหลื่อมล้ำของคนในประเทศได้ในคราวเดียวกัน

เป้าหมาย

๑. ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
๒. ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

ตัวชี้วัด

๑. รายได้ประชาชาติ การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ และการกระจายรายได้
๒. ผลิตภาพการผลิตของประเทศ ทั้งในปัจจุบันการผลิตและแรงงาน
๓. การลงทุนเพื่อการวิจัยและพัฒนา
๔. ความสามารถในการแข่งขันของประเทศ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

๑. **การเกษตรสร้างมูลค่า** ประเทศไทยเป็นหนึ่งในผู้เล่นสำคัญด้านการผลิตและการค้าสินค้าเกษตรในเวทีโลกด้วยพื้นฐานทางพืชเกษตรเขตร้อน และมีข้อได้เปรียบด้านความหลากหลายทางชีวภาพที่สามารถพัฒนาต่อยอดโครงสร้างธุรกิจการเกษตรด้วยการสร้างมูลค่าเพิ่ม เน้นเกษตรคุณภาพสูงและขับเคลื่อนการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ที่ให้ความสำคัญกับการเพิ่มผลผลิตการผลิตทั้งเชิงปริมาณและมูลค่าและความหลากหลายของสินค้าเกษตร เพื่อรักษาฐานรายได้เดิมและสร้างฐานอนาคตใหม่ที่สร้างรายได้สูงทั้งเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะ เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้สูงขึ้น

๒. **อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต** อุตสาหกรรมและบริการไทยต้องพร้อมรับมือและสร้างโอกาสจากความท้าทายที่เกิดขึ้นจากการปฏิวัติอุตสาหกรรมครั้งที่ ๔ ที่เป็นผลของการหลอมเทคโนโลยีดิจิทัล เทคโนโลยีชีวภาพ และเทคโนโลยีทางกายภาพเข้าด้วยกัน ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมอย่างรวดเร็วเป็นวงกว้างและลึกซึ้งทั้งระบบอย่างที่ไม่เคยปรากฏมาก่อน ประเทศไทยจึงจำเป็นต้องเปลี่ยนแปลงพื้นฐานโครงสร้างอุตสาหกรรมและบริการ โดยสร้างอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคตที่ขับเคลื่อนประเทศไทยไปสู่ประเทศพัฒนาแล้วด้วยนวัตกรรมและเทคโนโลยีแห่งอนาคต เพิ่มบุคลากรที่มีทักษะและความรู้ตามความต้องการของตลาด สร้างระบบนิเวศอุตสาหกรรมและบริการที่เหมาะสม และสนับสนุนการพัฒนาอุตสาหกรรมและบริการอย่างยั่งยืน

๓. **สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว** โดยรักษาการเป็นจุดหมายปลายทางที่สำคัญของการท่องเที่ยวระดับโลกที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวทุกระดับและเพิ่มสัดส่วนของนักท่องเที่ยวที่มีคุณภาพสูง มุ่งพัฒนาธุรกิจด้านการท่องเที่ยวให้มีมูลค่าสูงเพิ่มมากขึ้น ด้วยอัตลักษณ์และวัฒนธรรมไทย และใช้ประโยชน์จากข้อมูลและภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างสรรค์คุณค่าทางเศรษฐกิจและความหลากหลายของการท่องเที่ยวให้สอดคล้องกับทิศทางและแนวโน้มของตลาดยุคใหม่ โดยการสร้างและใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมในการส่งเสริมการตลาด การดูแลความปลอดภัยและอำนวยความสะดวกแก่นักท่องเที่ยวทุกกลุ่มรวมถึงคนพิการและผู้สูงอายุ การใช้ประโยชน์จากการท่องเที่ยวให้เอื้อต่อผลิตภัณฑ์ชุมชนและเศรษฐกิจต่อเนื่องพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวเดิมและสร้างแหล่งท่องเที่ยวใหม่ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะโดยคำนึงถึงศักยภาพของแต่ละพื้นที่ การส่งเสริมการท่องเที่ยวพำนักระยะยาว ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน ระบบนิเวศ และทรัพยากรที่เอื้อต่อการเติบโตของการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ เพื่อกระจายโอกาสในการสร้างรายได้ไปสู่ชุมชนและเมืองอย่างทั่วถึงและยั่งยืน และพัฒนาการเชื่อมโยงการท่องเที่ยวไทยกับประเทศอื่น ๆ ในภูมิภาค เพื่อการเป็นแม่เหล็กดึงดูดนักท่องเที่ยวอย่างประทับใจตลอดการท่องเที่ยวจนเกิดการท่องเที่ยวซ้ำและแนะนำต่อ

๔. **โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก** โครงสร้างพื้นฐานเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับประเทศไทยในการก้าวสู่การเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจอาเซียน และเป็นจุดเชื่อมต่อที่สำคัญของภูมิภาคเอเชีย ในยุคของการเปลี่ยนแปลงทางด้านเทคโนโลยีอย่างรวดเร็วและรุนแรง โครงสร้างพื้นฐานจะครอบคลุมถึงโครงสร้างพื้นฐานทางกายภาพในด้านโครงข่ายคมนาคม พื้นที่และเมือง รวมถึงเทคโนโลยี ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานทางเศรษฐกิจเพื่ออำนวยความสะดวกและลดต้นทุนในการเคลื่อนย้ายสินค้า บริการ เงินทุน บุคลากร และเชื่อมโยงประเทศไทยกับประชาคมโลก

๕. **พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่** สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการยุคใหม่ ไม่ว่าจะเป็นผู้ประกอบการรายใหญ่ กลาง เล็ก วิสาหกิจเริ่มต้น วิสาหกิจชุมชน หรือวิสาหกิจเพื่อสังคม รวมทั้งเกษตรกรให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ที่มีทักษะและจิตวิญญาณของการเป็นผู้ประกอบการที่มีความสามารถในการแข่งขันและมีอัตลักษณ์ชัดเจน โดยมีนวัตกรรมใน ๓ ด้าน คือ นวัตกรรมในการสร้างโมเดลธุรกิจนวัตกรรมในเชิงสินค้าและบริการ และนวัตกรรมในเชิงกระบวนการผลิตและบริการ พร้อมทั้งเป็นนักการค้าที่เข้มแข็งที่จะนำไปสู่การสนับสนุนการเป็นชาติดการค้า มีความสามารถในการเข้าถึงตลาดทั้งในและต่างประเทศเป็นผู้ประกอบการที่ “ผลิตเก่ง ขายเก่ง” หรือ “ซื้อเป็น ขายเป็น” บริการเป็นเลิศ สามารถขยายการค้าและการลงทุนไปต่างประเทศ รวมทั้งส่งเสริมให้ผู้ประกอบการมีธรรมาภิบาล

๓ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อพัฒนาคนในทุกมิติและในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่ง และมีคุณภาพ โดยคนไทยมีความพร้อมทั้งกาย ใจ สติปัญญา มีพัฒนาการที่รอบด้านและมีสุขภาวะที่ดีในทุกช่วงวัย มีจิตสาธารณะรับผิดชอบต่อสังคมและผู้อื่น มียัสน์ อดออม โอบอ้อมอารี มีวินัย รักษาศีลธรรม และเป็นพลเมืองดีของชาติ มีหลักคิดที่ถูกต้องมีทักษะที่จำเป็นในศตวรรษที่ ๒๑ มีทักษะสื่อสารภาษาอังกฤษและภาษาที่สามและอนุรักษ์ภาษาท้องถิ่น มีนิสัยรักการเรียนรู้และการพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่องตลอดชีวิต สู่การเป็นคนไทยที่มีทักษะสูงเป็นนวัตกรรม นักคิดผู้ประกอบการ เกษตรกรยุคใหม่และอื่น ๆ โดยมีสัมมาชีพตามความถนัดของตนเอง

เป้าหมาย

๑. คนไทยเป็นคนดี คนเก่ง มีคุณภาพ พร้อมสำหรับวิถีชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑
๒. สังคมไทยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้อและสนับสนุนต่อการพัฒนาคนตลอดช่วงชีวิต

ตัวชี้วัด

- ๑ การพัฒนาคุณภาพชีวิต สุขภาวะ และความเป็นอยู่ที่ดีของคนไทย
- ๒ ผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาและการเรียนรู้ตลอดชีวิต
- ๓ การพัฒนาสังคมและครอบครัวไทย

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์

๑. การปรับเปลี่ยนค่านิยมและวัฒนธรรม มุ่งเน้นให้สถาบันทางสังคมร่วมปลูกฝังค่านิยม วัฒนธรรมที่พึงประสงค์ โดยบูรณาการร่วมระหว่าง “ครอบครัว ชุมชน ศาสนา การศึกษา และสื่อ” ในการหล่อหลอมคนไทยให้มีคุณธรรม จริยธรรม ในลักษณะที่เป็น ‘วิถี’ การดำเนินชีวิต

๒. การพัฒนาศักยภาพคนตลอดช่วงชีวิต มุ่งเน้นการพัฒนาคนเชิงคุณภาพในทุกช่วงวัย ตั้งแต่ช่วง การตั้งครรภ์ ปฐมวัย วัยเด็ก วัยรุ่น วัยเรียน วัยผู้ใหญ่ วัยแรงงาน และวัยผู้สูงอายุ เพื่อสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มี ศักยภาพ มีทักษะความรู้ เป็นคนดี มีวินัย เรียนรู้ได้ด้วยตนเองในทุกช่วงวัย มีความรอบรู้ทางการเงิน มีความสามารถในการวางแผนชีวิตและการวางแผนทางการเงินที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัย และความสามารถ ในการดำรงชีวิตอย่างมีคุณค่า รวมถึงการพัฒนาและปรับทัศนคติให้คนทุกช่วงวัยที่เคยกระทำผิดได้กลับมาใช้ชีวิต ในสังคมได้อย่างสงบสุขและเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาประเทศ

๓. ปฏิรูปกระบวนการเรียนรู้ที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงในศตวรรษที่ ๒๑ โดยมุ่งเน้น ผู้เรียน ให้มีทักษะการเรียนรู้และมีใจใฝ่เรียนรู้ตลอดเวลา มีการออกแบบระบบการเรียนรู้ใหม่ การเปลี่ยนบทบาท ครู การเพิ่มประสิทธิภาพระบบบริหารจัดการศึกษา และการพัฒนาระบบการเรียนรู้ตลอดชีวิต การสร้างความ ตื่นตัว ให้คนไทยตระหนักถึงบทบาท ความรับผิดชอบ และการวางตำแหน่งของประเทศไทยในภูมิภาคเอเชีย อากเนย์ และประชาคมโลก การวางพื้นฐานระบบรองรับการเรียนรู้โดยใช้ดิจิทัลแพลตฟอร์ม และการสร้างระบบ การศึกษาเพื่อเป็นเลิศทางวิชาการระดับนานาชาติ

๔. การตระหนักถึงพหุปัญญาของมนุษย์ที่หลากหลาย อาทิ ภาษา ตรรกะ และคณิตศาสตร์ ด้านทักษะและมิติ ดนตรี กีฬาและการเคลื่อนไหวของร่างกาย การจัดการตนเอง มนุษย์สัมพันธ์ รวมถึงผู้มีความสามารถอันโดดเด่นด้านใดด้านหนึ่งหรือหลายด้าน โดยการพัฒนาและรักษากลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษของ พหุปัญญาแต่ละประเภท การสร้างสภาพแวดล้อมและระบบสนับสนุนประชากรไทยมีอาชีพบนฐานพหุปัญญา การ สร้างเสริมศักยภาพผู้มีความสามารถพิเศษให้สามารถต่อยอดการประกอบอาชีพได้อย่างมั่นคง

๕. การเสริมสร้างให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี ครอบคลุมทั้งด้าน กาย ใจ สติปัญญา และสังคม มุ่งเน้นการเสริมสร้างการจัดการสุขภาวะในทุกรูปแบบ ที่นำไปสู่การมีศักยภาพในการจัดการสุขภาวะที่ดีได้ด้วย ตนเองพร้อมทั้งสนับสนุนให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมให้คนไทยมีสุขภาวะที่ดี และมีทักษะด้านสุข ภาวะที่เหมาะสม

๖. การสร้างสภาพแวดล้อมที่เอื้อต่อการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพทรัพยากรมนุษย์ มุ่งเน้นการสร้างความอยู่ดีมีสุขของครอบครัวไทย การส่งเสริมบทบาทในการมีส่วนร่วมของภาครัฐ ภาคเอกชน ครอบครัวและชุมชนในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปลูกฝังและพัฒนาทักษะนอกห้องเรียน และการพัฒนา ระบบฐานข้อมูลเพื่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์

๗. การเสริมสร้างศักยภาพการกีฬาในการสร้างคุณค่าทางสังคมและพัฒนาประเทศ โดยมุ่ง ส่งเสริมการใช้กิจกรรมนันทนาการและกีฬาเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างสุขภาวะของประชาชนอย่างครบวงจร และมีคุณภาพมาตรฐาน การสร้างนิสัยรักกีฬาและมีน้ำใจเป็นนักกีฬา และการใช้กีฬาและนันทนาการในการ พัฒนาจิตใจ สร้างความสามัคคีของคนในชาติ หล่อหลอมการเป็นพลเมืองดี พัฒนาคุณภาพชีวิต รวมทั้งการพัฒนา ทักษะด้านกีฬาสู่ความเป็นเลิศและกีฬาเพื่อการอาชีพในระดับนานาชาติในการสร้างชื่อเสียงและเกียรติภูมิของ ประเทศชาติเพื่อรองรับอุตสาหกรรมกีฬา

๔ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญที่ให้ความสำคัญกับการดึงเอาพลังของภาคส่วนต่าง ๆ ทั้งภาคเอกชน ประชาสังคม ชุมชนท้องถิ่นมาร่วมขับเคลื่อน โดยการสนับสนุนการรวมตัวของประชาชนในการร่วมคิดร่วมทำเพื่อส่วนรวม การกระจายอำนาจและความรับผิดชอบไปสู่กลไกบริหารราชการแผ่นดินในระดับท้องถิ่น การเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชนในการจัดการตนเอง และการเตรียมความพร้อมของประชากรไทยทั้งในมิติ สุขภาพ

เศรษฐกิจ สังคม และสภาพแวดล้อมให้เป็นประชากรที่มีคุณภาพ สามารถพึ่งตนเองและทำประโยชน์แก่ครอบครัว ชุมชน และสังคมให้นานที่สุด โดยรัฐให้หลักประกันการเข้าถึงบริการและสวัสดิการที่มีคุณภาพอย่างเป็นธรรมและทั่วถึง

เป้าหมาย

- ๑ สร้างความเป็นธรรม และลดความเหลื่อมล้ำในทุกมิติ
- ๒ กระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจและสังคม เพิ่มโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามาเป็นกำลังของการพัฒนาประเทศในทุกระดับ
- ๓ เพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการตนเองเพื่อสร้างสังคมคุณภาพ

ตัวชี้วัด

๑. ความแตกต่างของรายได้และการเข้าถึงบริการภาครัฐระหว่างกลุ่มประชากร
 ๒. ความก้าวหน้าของการพัฒนาคน
 ๓. ความก้าวหน้าในการพัฒนาจังหวัดในการเป็นศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคมและเทคโนโลยี
๔. คุณภาพชีวิตของประชากรสูงอายุ

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม

๑. การลดความเหลื่อมล้ำ สร้างความเป็นธรรมในทุกมิติ
 - ปรับโครงสร้างเศรษฐกิจฐานราก
 - ปฏิรูประบบภาษีและการคุ้มครองผู้บริโภค
 - กระจายการถือครองที่ดินและการเข้าถึงทรัพยากร
 - เพิ่มผลิตภาพและคุ้มครองแรงงานไทย ให้เป็นแรงงานฝีมือที่มีคุณภาพและความริเริ่มสร้างสรรค์ มีความปลอดภัยในการทำงาน
 - สร้างหลักประกันทางสังคมที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับคนทุกช่วงวัย ทุกเพศภาวะ และทุกกลุ่ม
 - ลงทุนทางสังคมแบบมุ่งเป้าเพื่อช่วยเหลือกลุ่มคนยากจนและกลุ่มผู้ด้อยโอกาสโดยตรง
 - สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข และการศึกษา โดยเฉพาะสำหรับผู้มีรายได้น้อยและกลุ่มผู้ด้อยโอกาส
 - สร้างความเป็นธรรมในการเข้าถึงกระบวนการยุติธรรมอย่างทั่วถึง
๒. การกระจายศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยี
 - พัฒนาศูนย์กลางความเจริญทางเศรษฐกิจ สังคม และเทคโนโลยีในภูมิภาค
 - กำหนดแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของแต่ละกลุ่มจังหวัดในมิติต่าง ๆ
 - จัดระบบเมืองที่เอื้อต่อการสร้างชีวิตและสังคมที่มีคุณภาพและปลอดภัย ให้สามารถตอบสนอง

ต่อสังคมสูงวัยและแนวโน้มของการขยายตัวของเมืองในอนาคต

- ปรับโครงสร้างและแก้ไขกฎหมายระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อวางระบบและกลไกการบริหารงานในระดับภาค กลุ่มจังหวัด

- สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่บนฐานข้อมูลความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม
- การพัฒนากำลังแรงงานในพื้นที่

๓. การเสริมสร้างพลังทางสังคม

- สร้างสังคมเข้มแข็งที่แบ่งปัน ไม่ทอดทิ้งกัน และมีคุณธรรม
- การรองรับสังคมสูงวัยอย่างมีคุณภาพ
- สนับสนุนความร่วมมือระหว่างภาครัฐ ภาคเอกชน ภาควิชาการ ภาคประชาสังคมและ

ภาคประชาชน

- ส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศและบทบาทของสตรีในการสร้างสรรค์สังคม
- สนับสนุนการพัฒนาบนฐานทุนทางสังคมและวัฒนธรรม
- สนับสนุนการพัฒนาเทคโนโลยีสารสนเทศและสื่อสร้างสรรค์ เพื่อรองรับสังคมยุคดิจิทัล

๔. การเพิ่มขีดความสามารถของชุมชนท้องถิ่นในการพัฒนา การพึ่งตนเองและการจัดการ

ตนเอง

- ส่งเสริมการปรับพฤติกรรมในระดับครัวเรือน ให้มีขีดความสามารถในการจัดการวางแผนชีวิต สุขภาพ ครอบครัว การเงินและอาชีพ
- เสริมสร้างศักยภาพของชุมชนในการพึ่งตนเองและการพึ่งพากันเอง
- สร้างการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อสร้างประชาธิปไตยชุมชน
- สร้างภูมิคุ้มกันทางปัญญาให้กับชุมชน

๕ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อนำไปสู่การบรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืนในทุกมิติ ทั้งด้าน สังคม เศรษฐกิจสิ่งแวดล้อม ธรรมาภิบาล และความเป็นหุ้นส่วนความร่วมมือระหว่างกันทั้งภายในและภายนอก ประเทศอย่างบูรณาการ ใช้พื้นที่เป็นตัวตั้งในการกำหนดกลยุทธ์และแผนงาน และการให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้เข้ามามีส่วนร่วมในแบบทางตรงให้มากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ โดยเป็นการดำเนินการบนพื้นฐานการเติบโตร่วมกัน ไม่ว่าจะเป็นทางเศรษฐกิจ สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิต โดยให้ความสำคัญกับการสร้างสมดุลทั้ง ๓ ด้าน อันจะนำไปสู่ความยั่งยืนเพื่อคนรุ่นต่อไปอย่างแท้จริง

เป้าหมาย

๑. อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืนมีสมดุล
๒. ฟื้นฟูและสร้างใหม่ฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ
๓. ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ
๔. ยกระดับกระบวนทัศน์ เพื่อกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

ตัวชี้วัด

๑. พื้นที่สีเขียวที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
๒. สภาพแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติที่เสื่อมโทรมได้รับการฟื้นฟู

ประเด็นยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๑. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว มุ่งเน้นการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจให้เติบโตและมีความเป็นธรรมบนความสมดุลของฐานทรัพยากรธรรมชาติและคุณภาพสิ่งแวดล้อมที่ดีด้วยเศรษฐกิจฐานชีวภาพ นำไปสู่การยกระดับคุณภาพชีวิต เพิ่มความเป็นธรรมทางสังคม สามารถลดความเสี่ยงของผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและลดปัญหาความขาดแคลนของทรัพยากรลงได้ โดยมีเป้าหมายสู่สังคมที่มีระดับคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้นแต่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมต่ำลง ผ่านแนวทางและมาตรการต่าง ๆ เช่นการบริโภคและการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวและป่าไม้ รักษาฐานทรัพยากรสัตว์ป่าและความหลากหลายทางชีวภาพ ส่งเสริมให้สิ่งแวดล้อมมีคุณภาพดีขึ้น คนมีความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเอื้ออาทร และเสียสละเพื่อผลประโยชน์ส่วนรวมของชาติ

๒. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล มุ่งเน้นการให้ความสำคัญกับการสร้างการเติบโตของประเทศจากกิจกรรมทางทะเลที่หลากหลายควบคู่ไปกับการดูแลฐานทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งหมด ภายใต้อำนาจและสิทธิประโยชน์ของประเทศที่พึงมีพึงได้ เพื่อความเป็นธรรมและลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม โดยมุ่งเน้นการถ่ายทอดองค์ความรู้เรื่องทะเลที่ถูกต้องและเพียงพอ เพิ่มมูลค่าของเศรษฐกิจฐานชีวภาพทางทะเล ปรับปรุงและฟื้นฟูทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งทั้งระบบ พัฒนาและเพิ่มสัดส่วนกิจกรรมทางทะเลที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

๓. สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ มุ่งเน้นลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก และสร้างสังคมคาร์บอนต่ำ ปรับปรุงการบริหารจัดการภัยพิบัติทั้งระบบ และการสร้างขีดความสามารถของประชาชนในการรับมือและปรับตัวเพื่อลดความสูญเสียและเสียหายจากภัยธรรมชาติและผลกระทบที่เกี่ยวข้องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ พร้อมทั้งสนับสนุนการลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๔. พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรมและอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโตอย่างต่อเนื่อง มีข้อกำหนด รูปแบบ และกฎเกณฑ์ที่เกี่ยวข้องกับลักษณะการใช้พื้นที่ตามศักยภาพและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม โดยเน้นการพัฒนา “เมืองน่าอยู่ ชนบทมั่นคง เกษตรยั่งยืน อุตสาหกรรมเชิงนิเวศ” โดยให้ความสำคัญกับการจัดทำแผนผังภูมินิเวศ การพัฒนาเมือง ชนบท พื้นที่เกษตรกรรม อุตสาหกรรม รวมถึงพื้นที่อนุรักษ์ตามศักยภาพและความเหมาะสมทางภูมินิเวศ พัฒนาพื้นที่ต้นแบบตามแผนผังภูมินิเวศในทุกจังหวัดอย่างยั่งยืน ลดการปลดปล่อยมลพิษและผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมเกษตรอัจฉริยะ สวงวนรักษาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม อุทยานธรณีวิทยา แหล่งโบราณคดี มรดกทางสถาปัตยกรรมศิลปวัฒนธรรม อัตลักษณ์และวิถีชีวิตพื้นถิ่นอย่างยั่งยืน

๕. พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มุ่งเน้นพัฒนาระบบจัดการน้ำทั้งระบบ เพื่อให้เกิดความมั่นคง เพิ่มผลิตผลในเรื่องการจัดการและการใช้น้ำทุกภาคส่วน ดูแลภัยพิบัติจากน้ำทั้งระบบ พัฒนาความมั่นคงทางพลังงานอย่างเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เน้นส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกที่คำนึงถึงการพัฒนาอย่างเหมาะสม ให้มีประสิทธิภาพ เพิ่มศักยภาพและการใช้พลังงานทดแทนและพลังงานทางเลือกในพื้นที่ให้เกิดประโยชน์สูงสุด พัฒนาความมั่นคงการเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้เป็นฐานการผลิตอาหารที่มั่นคงและปลอดภัย และเป็นฐานการผลิตที่มีผลิตภาพสูง

๖. ยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ มุ่งส่งเสริมคุณลักษณะและพฤติกรรมที่พึงประสงค์ด้านสิ่งแวดล้อมของคนไทย พัฒนาเครื่องมือและกลไกเพื่อการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่มีประสิทธิภาพ รองรับการเติบโตที่มีคุณภาพในอนาคต รวมทั้งจัดตั้งและพัฒนากระบวนการยุติธรรม

ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และพัฒนาระบบประชาธิปไตยสิ่งแวดล้อม เพื่อแก้ไขปัญหาและลดความขัดแย้ง พัฒนา และดำเนินโครงการยกระดับกระบวนการทัศน์เพื่อกำหนดอนาคตประเทศ

๖ ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

มีเป้าหมายการพัฒนาที่สำคัญเพื่อปรับเปลี่ยนภาครัฐที่ยึดหลัก “ภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม” โดยภาครัฐต้องมีขนาดที่เหมาะสมกับบทบาทภารกิจ แยกแยะบทบาทหน่วยงานของรัฐที่ทำหน้าที่ในการกำกับหรือในการให้บริการในระบบเศรษฐกิจที่มีการแข่งขัน มีสมรรถนะสูง ยึดหลักธรรมาภิบาลปรับตัววัฒนธรรมการทำงานให้มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม มีความทันสมัย และพร้อมที่จะปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอยู่ตลอดเวลา โดยเฉพาะอย่างยิ่งการนำนวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลเข้ามาประยุกต์ใช้อย่างคุ้มค่า และปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากล รวมทั้งมีลักษณะเปิดกว้าง เชื่อมโยงถึงกันและเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนเข้ามามีส่วนร่วมเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส โดยทุกภาคส่วนในสังคมต้องร่วมกันปลูกฝังค่านิยม ความซื่อสัตย์สุจริต ความมัธยัสถ์ และสร้างจิตสำนึกในการปฏิเสธไม่ยอมรับการทุจริตประพฤติมิชอบอย่างสิ้นเชิง นอกจากนี้ กฎหมายต้องมีความชัดเจน มีเพียงเท่าที่จำเป็น มีความทันสมัย มีความเป็นสากลมีประสิทธิภาพ และนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำและเอื้อต่อการพัฒนา โดยกระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เป็นธรรมไม่เลือกปฏิบัติ และการอำนวยความสะดวกยุติธรรมตามหลักนิติธรรม

เป้าหมาย

๑. ภาครัฐมีวัฒนธรรมการทำงานที่มุ่งผลสัมฤทธิ์และผลประโยชน์ส่วนรวม ตอบสนองความต้องการของประชาชนได้อย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส
๒. ภาครัฐมีขนาดที่เล็กลง พร้อมปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง
๓. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๔. กระบวนการยุติธรรม เป็นไปเพื่อประโยชน์ต่อส่วนรวมของประเทศ

ตัวชี้วัด

๑. ระดับความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะของภาครัฐ
๒. ประสิทธิภาพของการบริการภาครัฐ
๓. ระดับความโปร่งใส การทุจริต ประพฤติมิชอบ
๔. ความเสมอภาคในกระบวนการยุติธรรม

ประเด็นยุทธศาสตร์ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ

๑. ภาครัฐที่ยึดประชาชนเป็นศูนย์กลาง ตอบสนองความต้องการ และให้บริการอย่างสะดวก รวดเร็ว โปร่งใส หน่วยงานของรัฐต้องร่วมมือและช่วยเหลือกันในการปฏิบัติหน้าที่ มีระบบการบริหารจัดการที่ทันสมัยมีประสิทธิภาพ มีความโปร่งใส ให้การบริหารราชการแผ่นดินทั้งราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่น และงานของรัฐอย่างอื่นให้เป็นไปตามหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี สร้างประโยชน์สุขแก่ประชาชน

๒. ภาครัฐบริหารงานแบบบูรณาการโดยมียุทธศาสตร์ชาติเป็นเป้าหมายและเชื่อมโยงการพัฒนาในทุกระดับ ทุกประเด็น ทุกภารกิจ และทุกพื้นที่ การบริหารจัดการภาครัฐมีความสอดคล้องเชื่อมโยงและเป็นกลไกสำคัญในการนำยุทธศาสตร์ชาติสู่การปฏิบัติในทุกระดับ มีการจัดสรรงบประมาณที่มีลักษณะยึดโยงกับยุทธศาสตร์ในทุกระดับ มีเป้าหมายร่วมกันทั้งในเชิงประเด็น เชิงภารกิจ และเชิงพื้นที่ โดยอาศัยข้อมูลขนาดใหญ่ รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลการดำเนินงานทั้งในระดับยุทธศาสตร์ ภารกิจและพื้นที่ เพื่อนำไปสู่การกำหนดประเด็นการพัฒนา การจัดทำนโยบาย และการติดตามประเมินผลที่เป็นระบบอย่างต่อเนื่อง

๓. ภาครัฐมีขนาดเล็กลง เหมาะสมกับการกิจ ส่งเสริมให้ประชาชนและทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ พร้อมทั้งมีการกำหนดความสัมพันธ์ระหว่างการบริหารราชการส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นให้มีความชัดเจน ไม่ซ้ำซ้อนกัน รวมทั้งมีการถ่ายโอนภารกิจที่สำคัญและการกระจายอำนาจในระดับที่เหมาะสมเพื่อให้ชุมชนและท้องถิ่นเข้มแข็ง

๔. ภาครัฐมีความทันสมัย ทันการเปลี่ยนแปลง และมีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล สามารถรองรับกับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลายซับซ้อนมากขึ้น และทันการเปลี่ยนแปลงในอนาคต

๕. บุคลากรภาครัฐเป็นคนดีและเก่ง ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ ในการปฏิบัติหน้าที่และขับเคลื่อนภารกิจยุทธศาสตร์ชาติ โดยภาครัฐมีกำลังคนที่เหมาะสมทั้งปริมาณและคุณภาพ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงานมีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนาการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม

๖. ภาครัฐมีความโปร่งใส ปลอดการทุจริตและประพฤติมิชอบ ทุกภาคส่วนร่วมต่อต้านการทุจริต ภาครัฐมีการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลและหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงในทุกระดับ โดยเฉพาะการสร้างวัฒนธรรมแยกแยะประโยชน์ส่วนบุคคลและประโยชน์ส่วนรวมของบุคลากรภาครัฐให้เกิดขึ้น รวมทั้งสร้างจิตสำนึกและค่านิยมให้ทุกภาคส่วนตื่นตัวและละอายต่อการทุจริตประพฤติมิชอบทุกรูปแบบ พร้อมทั้งส่งเสริมสนับสนุน ให้ภาคีองค์กรภาคเอกชน ภาคประชาสังคม ชุมชน ประชาชน และภาคีต่าง ๆ มีส่วนร่วมในการสอดส่อง เฝ้าระวัง ให้ข้อมูล แจ้งเบาะแสการทุจริต และตรวจสอบการดำเนินงานของหน่วยงานภาครัฐและภาคส่วนอื่น ๆ โดยได้รับความคุ้มครองจากรัฐตามที่กฎหมายบัญญัติ

๗. กฎหมายมีความสอดคล้องเหมาะสมกับบริบทต่าง ๆ และมีเท่าที่จำเป็น กฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับมีเท่าที่จำเป็น ทันสมัย มีความเป็นสากล มีประสิทธิภาพ โดยมุ่งใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือในการสนับสนุนการพัฒนา การเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ การแก้ไขปัญหาและอุปสรรคที่นำไปสู่ความเหลื่อมล้ำด้านต่าง ๆ เอื้อต่อการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

๘. กระบวนการยุติธรรมเคารพสิทธิมนุษยชนและปฏิบัติต่อประชาชนโดยเสมอภาค มีความเป็นกลาง น่าเชื่อถือ โปร่งใส ตรวจสอบได้ กระบวนการยุติธรรมมีการบริหารที่มีประสิทธิภาพ เจ้าหน้าที่ในกระบวนการยุติธรรมมีความกล้าหาญทางจริยธรรม เป็นมืออาชีพ มีความเป็นธรรม และไม่เลือกปฏิบัติประชาชน เข้าถึงกระบวนการยุติธรรมได้โดยสะดวก มุ่งให้เกิดการสร้างมาตรฐานและเพิ่มประสิทธิภาพในกระบวนการยุติธรรมเทียบเท่าระดับสากล ตามหลักนิติธรรม โปร่งใส ลดความเหลื่อมล้ำและสร้างโอกาสในการเข้าถึงความยุติธรรม สร้างความสมดุลระหว่างสิทธิและเสรีภาพของประชาชนกับประโยชน์สาธารณะ การอำนวยความสะดวกยุติธรรมมีประสิทธิภาพและเป็นไปอย่างเสมอภาค หน่วยงานในกระบวนการยุติธรรมมีความร่วมมือที่ดีบูรณาการและเชื่อมโยงการทำงานระหว่างกัน

๑.๒ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖-๒๕๗๐)

มีเป้าหมายหลักเพื่อ“พลิกโฉมประเทศไทยสู่ เศรษฐกิจสร้างคุณค่า สังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน” (“Transformation to Hi-Value and Sustainable Thailand” โดยใช้องค์ความรู้ ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเป็นเครื่องมือในการขับเคลื่อนการยกระดับ ศักยภาพและพัฒนาประเทศในทุกมิติ เพื่อสนับสนุน เสริมสร้างการสร้างมูลค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและขีดความสามารถในการแข่งขัน และเพื่อส่งเสริม โอกาสและความเสมอภาคทางสังคมอย่างทั่วถึง ตลอดจนเพื่อให้ เกิดการปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิตและการ บริโภคให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ให้เป็นไปในทิศทางที่ประเทศ สามารถปรับตัวและรองรับกับการเปลี่ยนแปลงได้ อย่าง เเท่าทัน ตลอดจนสามารถอยู่รอดและเติบโตได้อย่าง ต่อเนื่องในระยะยาวไปพร้อมกับการรักษาความยั่งยืน ของทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เนื่องด้วยเป้าประสงค์ที่ต้องการให้แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ทำหน้าที่ระบุทิศทางการ พัฒนาประเทศที่ควรมุ่งเน้นได้อย่างชัดเจน การกำหนดกรอบแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ จึงมุ่งเน้น คัดเลือกประเด็น การพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงในการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ Hi-Value and Sustainable Thailand ใน องค์ประกอบสำคัญ ๔ ประการ ได้แก่ ๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy) ๒) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society) ๓) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living) และ ๔) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand’s Transformation) โดยภายใต้องค์ประกอบใน แต่ละด้าน ได้มีการกำหนด “หมุดหมาย” (Milestones) ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่งที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “จัด” ในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓ เพื่อสะท้อน ประเด็นการพัฒนาที่มีความสำคัญต่อการพลิกโฉมประเทศสู่การ เป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ภายในปี ๒๕๗๐ โดยรายละเอียดขององค์ประกอบทั้ง ๔ ด้าน และหมุดหมาย มีดังนี้

๑) เศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม (High Value-Added Economy)

หมุดหมายที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง

ขอบเขต

- ภาคการเกษตรของไทยได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็นภาคการผลิตที่มี ผลตอบแทนสูงผ่านการ ยกระดับผลิตภาพ การพัฒนาคุณภาพของผลผลิต และการปรับเปลี่ยนประเภทของการผลิตจากการผลิตที่มี มูลค่าเพิ่มต่ำ ไปสู่การผลิตที่มี มูลค่าเพิ่มสูง สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่และความต้องการของตลาดโดย ส่งเสริมการประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและภูมิปัญญาในการผลิต และการพัฒนา ศักยภาพของเกษตรกร ด้วยการ สนับสนุนข้อมูลและองค์ความรู้ที่จำเป็น รวมทั้ง การสนับสนุนการดำเนินงานของสถาบันเกษตรกร

- เกษตรกรสามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดสินค้าเกษตรที่หลากหลาย อาทิ การ ขายตรงให้กับผู้ค้า ปลีกหรือผู้ส่งออก การขายสินค้าผ่านช่องทางออนไลน์ การท่องเที่ยวเชิงเกษตรกรรม และการทำเกษตร พันธ สัญญากับผู้แปรรูป

- โครงสร้างพื้นฐานที่มีความสำคัญต่อภาคการเกษตรและเกษตรแปรรูปได้รับการ พัฒนาให้เพียงพอ ต่อความต้องการและมีประสิทธิภาพ อาทิ แหล่งน้ำเพื่อ การเกษตร ระบบการตรวจรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การเกษตร และโครงสร้าง พื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านโลจิสติกส์การเกษตร

- เทคโนโลยีชีวภาพเพื่อแปรรูปและสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่ผลผลิตและวัสดุเหลือใช้ ทางภาคเกษตรได้รับ การวิจัยและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง และมีกลไกการถ่ายทอด เทคโนโลยีที่ส่งเสริมให้เกิดการนำไปใช้ประโยชน์ในเชิง พาณิชย์เพื่อสนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ (Bioeconomy)

หมวดหมู่ที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณค่าและความยั่งยืน

ขอบเขต

- ประเทศไทยมีภาพลักษณ์ในฐานะจุดหมายปลายทางของการท่องเที่ยวที่เน้น คุณค่าและใส่ใจในความยั่งยืน

- การท่องเที่ยวไทยมีจุดเด่นด้านการท่องเที่ยวรูปแบบเฉพาะ เช่น การท่องเที่ยวเชิง นิเวศน์ เชิงเกษตร เชิงการแพทย์ และการส่งเสริมสุขภาพ เชิงอาหารและ วัฒนธรรม เชิงธุรกิจ และเชิงกีฬา การท่องเที่ยวไทยมีกิจกรรมที่หลากหลายพร้อมทั้งมีบริการที่ได้มาตรฐานสากล สามารถเพิ่มมูลค่าและดึงดูดนักท่องเที่ยวเป้าหมายทั้งไทยและต่างชาติที่มี คุณภาพและมีความเต็มใจจ่ายสูง

- แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษาให้ มีความยั่งยืนและเน้นคุณค่าอย่างเหมาะสม กับพื้นที่ผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน

- รายได้จากการท่องเที่ยวมีส่วนกระจายตัวสู่เมืองรองในทุกภูมิภาค และกระจาย ตัวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยในพื้นที่มากขึ้น ผ่านการเพิ่มมูลค่าด้วยการสร้างอัตลักษณ์ของพื้นที่อย่างเต็มศักยภาพ

หมวดหมู่ที่ ๓ ไทยเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

ขอบเขต

- อุตสาหกรรมยานยนต์ของไทยปรับตัวสู่การเป็นฐานการผลิตยานยนต์ไฟฟ้าของอาเซียน

- ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมยานยนต์สูง มีการสนับสนุนการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เกี่ยวข้องกับยานยนต์ไฟฟ้า รวมถึงการพัฒนาทักษะแรงงานอย่างต่อเนื่อง

- หน่วยงานที่เกี่ยวข้องมีมาตรการลดผลกระทบที่จะมีต่อผู้ประกอบการใน อุตสาหกรรมยานยนต์ดั้งเดิมและภาคการผลิตอื่นที่เกี่ยวข้อง อาทิ เกษตรกรผู้ผลิต พืชพลังงาน

- ปริมาณการใช้นยานยนต์ไฟฟ้าภายในประเทศไทยเพิ่มขึ้นในทุกภาคส่วน ทั้งภาครัฐ ภาคเอกชน และประชาชนทั่วไป รถโดยสารสาธารณะในเมืองหลักปรับสู่ระบบ การขับเคลื่อนด้วยพลังงานไฟฟ้าทั้งหมด

- ประเทศไทยมีสถานีอัดประจุไฟฟ้าอย่างเพียงพอครอบคลุมเส้นทางคมนาคม สำคัญทั่วประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๔ ไทยเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง

ขอบเขต

- อุตสาหกรรมเครื่องมือแพทย์และบริการทางการแพทย์และสุขภาพ ที่มีพื้นฐานอยู่บนศักยภาพและความได้เปรียบในการแข่งขันของประเทศเป็นเครื่องยนต์สำคัญที่ขับเคลื่อนเศรษฐกิจของประเทศไทย โดยมีการลงทุนในงานวิจัยและพัฒนาต่อยอดองค์ความรู้และเทคโนโลยีขั้นสูงอย่างต่อเนื่อง

- ประเทศไทยมีชื่อเสียงด้านการรักษาโรคเฉพาะทางและบริการทางการแพทย์ขั้น สูง เช่น การผ่าตัดสมอง การผ่าตัดหัวใจ และการรักษาโรคมะเร็ง เป็นต้น รวมถึง เป็นจุดหมายปลายทางของบริการทางการแพทย์ บริการด้านความสวยความงาม และบริการส่งเสริมสุขภาพ

- ระบบสาธารณสุขได้รับการพัฒนาคุณภาพและขยายศักยภาพ มีการปรับสู่ Smart Medical/Smart Healthcare โดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการรองรับกับการ ดำรงชีวิตสมัยใหม่ และเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยสนับสนุนความต้องการใช้ชิ้นส่วน อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ

- บุคลากรและทรัพยากรด้านสาธารณสุขมีการกระจายตัวอย่างเพียงพอและ เหมาะสมกับผู้รับบริการจากทั้งในและต่างประเทศ

หมวดหมู่ที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและจุดยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค

ขอบเขต

- ประเทศไทยเป็นประตูการค้า บริการ และการลงทุนที่สำคัญของอาเซียน โดยมี กฎระเบียบและกระบวนการนำเข้าส่งออกที่มีประสิทธิภาพ เอื้อต่อการดำเนิน ธุรกิจ ลดต้นทุนด้านโลจิสติกส์ และเพื่อเพิ่มความได้เปรียบในการแข่งขัน
- ประเทศไทยมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการขนส่งสินค้าและการค้าผ่านแดน ยกระดับระบบการบริหารจัดการโลจิสติกส์และ การเชื่อมโยงโครงข่ายเส้นทางคมนาคมขนส่งในอาเซียนอย่างไร้รอยต่อ
- ประเทศไทยมีนโยบายและมาตรการจูงใจสนับสนุนให้เกิดการขยายตัวด้านการค้า และการลงทุน การจัดทำข้อตกลงทางการค้าระหว่างประเทศ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพและเชื่อมโยงผู้ประกอบการในประเทศให้เป็นส่วนหนึ่งของห่วงโซ่อุปทาน การลงทุนโลก (Global Value Chains)
- ผู้ประกอบการและแรงงานด้านโลจิสติกส์ของไทยมีองค์ความรู้และทักษะที่ เหมาะสมสำหรับการให้บริการที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และคุณภาพสูง มีการ ประยุกต์ใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการปรับปรุงแบบธุรกิจที่สอดคล้องต่อการ เปลี่ยนแปลง และมีศักยภาพในการแข่งขันทั้งในระดับประเทศและระดับสากล

หมวดหมู่ที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะและบริการดิจิทัลของอาเซียน

ขอบเขต

- ประเทศไทยเป็นฐานการผลิตอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม ดิจิทัลคอนเทนต์และเป็นผู้ให้บริการด้านดิจิทัลที่สำคัญของอาเซียน
- เทคโนโลยี องค์ความรู้ และนวัตกรรม ที่เกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์ อัจฉริยะและบริการ ด้านดิจิทัล ทั้งด้านซอฟต์แวร์และการสร้างสรรค์ดิจิทัลคอนเทนต์ ได้รับการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ด้วยความร่วมมือของภาครัฐ สถาบันการศึกษา และผู้ประกอบการ พร้อมทั้งมีกลไกสนับสนุนให้เกิดการนำ เทคโนโลยี องค์ความรู้ และนวัตกรรมที่พัฒนาขึ้นไปใช้ประโยชน์ในเชิงพาณิชย์
- ประเทศไทยมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และปัจจัยแวดล้อมที่ส่งเสริมการ ประกอบธุรกิจด้านดิจิทัล อาทิ อินเทอร์เน็ตความเร็วสูง แรงงานที่มีทักษะ สอดคล้องกับความต้องการ และกฎระเบียบที่เท่าทันการเปลี่ยนแปลงและมี ประสิทธิภาพสูง
- ภาครัฐมีระบบเฝ้าระวังและป้องกันการโจมตีทางไซเบอร์ โดยทุกภาคส่วนมีความ ตระหนักถึงความมั่นคงปลอดภัยทางไซเบอร์ ประชาชนและผู้ประกอบการมีทักษะในการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลให้เกิดประโยชน์และปลอดภัย

(๑) สังคมแห่งโอกาสและความเสมอภาค (High Opportunity Society)

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมี SMEs ที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้

ขอบเขต

- ประเทศไทยมีระบบนิเวศ (Ecosystem) ที่เหมาะสมต่อการเติบโตของ SMEs โดย มีการแข่งขันทางการค้าที่เปิดกว้างและเป็นธรรม ความเหลื่อมล้ำระหว่าง SMEs และธุรกิจขนาดใหญ่ ในการเข้าถึงแหล่งเงินทุน และนวัตกรรมการเงินทางเลือกที่ เหมาะสม องค์ความรู้และเทคโนโลยีที่จำเป็น รวมถึงตลาดภาครัฐและช่องทางตลาดใหม่ ๆ ลดลง โดยมีการสนับสนุนจากภาครัฐที่ตรงกับความต้องการเฉพาะ ของผู้ประกอบการ

- SMEs ไทยมีศักยภาพสูง ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีองค์ความรู้และนวัตกรรม โดยเฉพาะในการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การพัฒนารูปแบบธุรกิจ และการเพิ่ม มูลค่าของสินค้าและบริการ ตลอดจนสามารถปรับตัวสู่ธุรกิจใหม่ที่มีแนวโน้มความต้องการมากขึ้นในอนาคต อาทิ ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม หรือสินค้า และบริการทางสุขภาพ

- SMEs ไทยมีบทบาทในภาคการส่งออกมากขึ้น สามารถเชื่อมโยงเข้าสู่ห่วงโซ่มูลค่า โลกได้ โดยเฉพาะในภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย

- วิสาหกิจชุมชนมีศักยภาพ ผลิตได้และขายเป็น สามารถนำอัตลักษณ์ วัฒนธรรม และภูมิปัญญาของชุมชนมาสร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าและบริการ และสามารถ สร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่คนในชุมชน

- วิสาหกิจเพื่อสังคมขยายตัวและเติบโตอย่างต่อเนื่อง รวมถึงมีบทบาทมากขึ้นใน การพัฒนาชุมชน สังคม และสิ่งแวดล้อม อาทิ การสร้างการมีส่วนร่วมและ กระจายผลประโยชน์จากการดำเนินธุรกิจไปสู่ชุมชน การสร้างงานในกลุ่ม ผู้ด้อยโอกาส และการพัฒนาสินค้าและบริการที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคที่มีความเจริญทางเศรษฐกิจทันสมัย และน่าอยู่

ขอบเขต

- พื้นที่และเมืองหลักของภูมิภาคได้รับการพัฒนาเศรษฐกิจอย่างเต็มศักยภาพ มีการ พัฒนาเมืองหลัก และการเชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจในทุกภูมิภาค โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ตามแนวระเบียงเศรษฐกิจทั้งในระดับ ภายในประเทศและระดับภูมิภาค รวมถึง การเชื่อมโยงระหว่างเมืองและชนบทโดยรอบ

- บริการสาธารณะ โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการศึกษา และบริการสาธารณสุข มีคุณภาพมาตรฐาน ใกล้เคียงกันระหว่างพื้นที่ รวมถึงมีการจัดสรรงบประมาณ บุคลากร และทรัพยากรที่สำคัญอื่น ๆ อย่างเพียงพอ และเหมาะสม

- พื้นที่เศรษฐกิจและเมืองหลักทั่วประเทศมีการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานอย่างทั่วถึง มีประสิทธิภาพ และดำเนินงานได้อย่างยั่งยืน โดยเฉพาะอย่างยิ่งด้านการคมนาคม ขนส่งในเมือง และระบบสารสนเทศดิจิทัลที่มีความครอบคลุม สามารถเข้าถึงได้ เพื่อรองรับกิจกรรมทางเศรษฐกิจในภูมิภาค และพัฒนาปัจจัยดึงดูดการพัฒนาสู่ ภูมิภาค (Pull Factors) อย่างต่อเนื่อง พร้อมทั้งมีสิ่งอำนวยความสะดวกและโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็นต่อการ ดำรงชีวิตของประชาชนให้เป็นมิตรกับ สิ่งแวดล้อมและยั่งยืน (Eco-living)

- องค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการกำกับดูแลและกำหนดมาตรฐาน การให้บริการ สาธารณะ ขณะที่ชุมชน สถาบันการศึกษา และภาคเอกชนในพื้นที่ มีส่วนร่วมในการออกแบบและขับเคลื่อนการ พัฒนาที่เหมาะสมและตอบโจทย์ ความต้องการของคนในท้องถิ่นได้อย่างแท้จริง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคม ที่เพียงพอ เหมาะสม

ขอบเขต

- คนยากจนข้ามรุ่นลดลง จากมาตรการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาแบบมุ่งเป้าและเทคโนโลยี สารสนเทศที่สามารถระบุตัวบุคคล ปัญหา และความต้องการ ได้อย่างแม่นยำและมีประสิทธิภาพ

- นโยบายการเงินการคลัง และกฎหมายสามารถสนับสนุนการกระจายรายได้และ สร้างความเป็น ธรรมในสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

- ทุกกลุ่มคนสามารถเข้าถึงเทคโนโลยีดิจิทัลได้อย่างครอบคลุม ทั่วถึง และมี คุณภาพ โดยเฉพาะใน ชนบทและพื้นที่ห่างไกล เพื่อลดความเหลื่อมล้ำของโอกาส ทางเศรษฐกิจและสังคม และระหว่างพื้นที่ (digital divide)

- เด็กจากครอบครัวยากจนได้รับการช่วยเหลือให้สามารถเข้าถึงการศึกษาที่มีคุณภาพ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับที่สูงกว่าการศึกษามัธยมศึกษาอย่างเสมอภาค เพื่อเพิ่มโอกาสการเลื่อนขั้นทางเศรษฐกิจและสังคมอันจะนำไปสู่การลดความเหลื่อมล้ำใน ประชากรรุ่นถัดไป

- คนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม สอดคล้องกับบริบท ความจำเป็น บนฐานของความยั่งยืนทางการคลัง

- ระบบประกันสังคมได้รับการพัฒนาทั้งในด้านรูปแบบ เงินสมทบ และสิทธิ ประโยชน์ให้ สอดคล้องกับความต้องการและลักษณะการทำงานที่หลากหลาย สามารถจูงใจให้แรงงานนอกระบบเข้าสู่ระบบ และสร้างหลักประกันให้แก่แรงงาน ในภาวะวิกฤตได้

- ระบบความคุ้มครองทางสังคมของไทยมีความบูรณาการ เชื่อมโยงกันตั้งแต่ระดับ นโยบาย ฐานข้อมูล ระดับปฏิบัติ จนถึงติดตามประเมินผล โดยมีระบบที่ สามารถระบุจุดสิทธิของความคุ้มครองทาง สังคมที่แต่ละบุคคล/ครัวเรือนพึงได้รับ

๑) วิถีชีวิตที่ยั่งยืน (Eco-Friendly Living)

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ

ขอบเขต

ขยะได้รับการหมุนเวียนกลับไปใช้ประโยชน์ในสัดส่วนที่สูงขึ้น ผ่านการปรับปรุง ระบบการจัดการ รวมทั้งการแก้ไขหรือกำหนดกฎระเบียบที่จำเป็นเพิ่มเติม อาทิ การกำหนดมาตรการเชิงบังคับสำหรับการคัดแยกขยะตั้งแต่ต้นทาง การมี ข้อกำหนดด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์พลาสติกให้เอื้อต่อการรีไซเคิล การพัฒนา กลไกในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์ อิเล็กทรอนิกส์อย่างเป็นระบบ รวมทั้งการแก้ไข กฎระเบียบที่เป็นอุปสรรคต่อการ ผลิตสินค้าจากวัสดุเหลือใช้

-ประเทศไทยมีศักยภาพในการรีไซเคิลน้ำทิ้ง โดยเริ่มจัดทำระบบในพื้นที่ที่มีความ พร้อม อาทิ นิคมอุตสาหกรรม และชุมชนขนาดใหญ่

- พลังงานหมุนเวียนเป็นแหล่งพลังงานหลักสำหรับการพัฒนากำลังการผลิตไฟฟ้า ใหม่ของประเทศ โดยการปรับเปลี่ยนตลาดการซื้อขายไฟฟ้าไปสู่รูปแบบตลาด เสรีเพื่อส่งเสริมการผลิตไฟฟ้าจากพลังงานหมุนเวียน ของผู้ผลิตรายย่อยและภาคประชาชน และการปรับปรุงระบบสายส่งไฟฟ้าและการจัดการให้สามารถรองรับ ไฟฟ้า ที่ผลิตจากพลังงานทดแทนในสัดส่วนที่สูงขึ้น

- การใช้งานยานยนต์ไฟฟ้ามีส่วนที่สูงขึ้นทั้งในระบบขนส่งมวลชนและ ยานพาหนะส่วนบุคคล

- ผลิตภัณฑ์ที่มาจากวัสดุเหลือใช้และการปล่อยคาร์บอนในปริมาณต่ำตลอดวงจร ชีวิตได้รับการ สนับสนุน ทั้งในด้านการพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสำหรับ การผลิต และมาตรการทางการเงินการคลังเพื่อจูงใจผู้บริโภค

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและการ เปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

ขอบเขต

- พื้นที่ที่ประสบภัยธรรมชาติซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่ รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงที่ ลดลง ผ่านการใช้มาตรการป้องกันภัยที่ยั่งยืนและ มาตรการการปรับตัวที่ เหมาะสมกับสภาพพื้นที่และการดำเนินชีวิตของประชาชน

- ทรัพยากรธรรมชาติที่มีความสำคัญต่อการป้องกันความเสี่ยงและผลกระทบจาก ภัยธรรมชาติและการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ อาทิ ป่าต้นน้ำ ป่าชายเลน และพื้นที่ชุ่มน้ำ ได้รับการอนุรักษ์และฟื้นฟูให้อยู่ในสภาพดี

- เป้าหมายด้านการลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ได้รับการบูรณาการเข้ากับการวางแผนการพัฒนา พื้นที่ ทั้งการใช้ประโยชน์ที่ดิน และการจัดทำโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งก่อสร้าง

- ระบบการจัดการภัย ทั้งการคาดการณ์ การเตือนภัย การเผชิญเหตุ และการฟื้นฟู หลังเกิดภัยในทุก ระดับได้รับการปรับปรุงให้มีประสิทธิภาพและศักยภาพที่สูงขึ้น

- ทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมพร้อมรับมือกับภัย ธรรมชาติและการปรับตัวเพื่อลดผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยเฉพาะการมีมาตรการช่วยเหลือกลุ่มคนเปราะบาง อาทิ คนยากจน และ เกษตรกรที่มีแนวโน้มได้รับผลกระทบมากกว่าประชากรกลุ่มอื่น

๒) ปัจจัยสนับสนุนการพลิกโฉมประเทศ (Key Enablers for Thailand's transformation)

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต

ขอบเขต

- ระบบการศึกษาไทยตั้งแต่ระดับปฐมวัยมีคุณภาพมาตรฐานใกล้เคียงกัน ภายในประเทศและเทียบเท่า ระดับสากล โดยมุ่งพัฒนาคนให้มีทักษะที่จำเป็นใน โลกยุคใหม่อย่างรอบด้าน อาทิ ทักษะด้านภาษาต่างประเทศ ทักษะด้านดิจิทัล และทักษะการเป็นผู้ประกอบการ รวมถึงทักษะทางสังคม/พฤติกรรม (Soft Skills) อาทิ ทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ ความคิดสร้างสรรค์ ความสามารถในการปรับตัว การยอมรับความแตกต่าง และการสื่อสารและการทำงานร่วมกับผู้อื่น พร้อมทั้งส่งเสริมการสร้างสังคมแห่งการเรียนรู้ตลอดชีวิต

- ระบบการศึกษาและกลไกที่เกี่ยวข้องมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับศักยภาพ ของเด็กแต่ละกลุ่ม ตั้งแต่กลุ่มผู้มีความสามารถพิเศษ จนถึงกลุ่ม NEETs (กลุ่มเด็ก และเยาวชนอายุระหว่าง ๑๕ – ๒๔ ปี ที่ไม่ได้เรียน ไม่ได้ทำงาน หรือไม่ได้อยู่ใน ระบบฝึกอบรมใด ๆ)

- สถาบันอุดมศึกษาสามารถปรับบทบาทในการผลิตและพัฒนากำลังคนให้มี ปริมาณและคุณภาพ สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน และสนับสนุน การมุ่งสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand รวมถึงมีบทบาทในการ พัฒนาทุนมนุษย์ในทุกช่วงวัย (นอกเหนือจากวัยเรียน)

- ระบบการฝึกอบรมเพื่อปรับและยกระดับทักษะฝีมือแรงงาน (Reskill / Upskill / New skill) มีคุณภาพ ทันสมัย ได้มาตรฐาน ตอบโจทย์ความต้องการอย่างตรงจุด ทุกคนสามารถเข้าถึงได้โดยเฉพาะการฝึกอบรมเพื่อโยกย้ายแรงงานไปสู่ภาคการ ผลิตและบริการเป้าหมายภายใต้การสร้างเศรษฐกิจมูลค่าสูงที่เป็นมิตร ต่อ สิ่งแวดล้อม และสำหรับผู้มีความเสี่ยงจากการถูกทดแทนจากระบบอัตโนมัติ กลุ่ม วัยแรงงานตอนปลาย และ ผู้สูงอายุ

- นโยบายการบริหารจัดการกำลังคนภายใต้บริบทสังคมสูงวัยมีความชัดเจน และ สามารถลดทอน ความเสี่ยงในการขาดแคลนกำลังแรงงาน อาทิ การขยายอายุ เกษียณ การยกระดับผลิตภาพแรงงานไทย และการดึงดูดแรงงานทักษะสูงจาก ต่างประเทศ

- ระบบการบริหารจัดการกำลังคนและฐานข้อมูลสารสนเทศด้านกำลังคนของ ประเทศมีความบูรณาการ นำไปสู่การออกแบบนโยบายที่เฉพาะเจาะจง และมี ประสิทธิภาพยิ่งขึ้น

- สถาบันทางสังคมเอื้อต่อการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ ตั้งแต่การส่งเสริมการเรียนรู้ บุตร การปฏิรูป สื่อและอุตสาหกรรมบันเทิง จนถึงมาตรการที่เอื้อต่อการมีสุขภาพ ดี มีความตระหนักรู้ด้านสิ่งแวดล้อม และมีจิตสำนึกที่ดีต่อสังคมส่วนรวม

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่มีสมรรถนะสูง

ขอบเขต

- การทำงานของภาครัฐมีความบูรณาการและเป็นเอกภาพ ตั้งแต่ระดับนโยบาย ระดับปฏิบัติ จนถึง การติดตามประเมินผล ทั้งระหว่างหน่วยงานภาครัฐ ภาครัฐ และเอกชน รวมถึงการดำเนินงานร่วมกับภาคีการพัฒนาอื่น ๆ
- โครงสร้างของหน่วยงานภาครัฐมีความยืดหยุ่น สามารถปรับเปลี่ยน ควบรวม หรือยกเลิกภารกิจให้มีความเหมาะสมและสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนา ประเทศ ได้อย่างรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ
- ภาครัฐมีความยั่งยืนทางการคลัง มีความสามารถในการจัดเก็บรายได้เพิ่มขึ้น และ มีการบริหารจัดการรายจ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ โดยการปรับบทบาทและลด ภารกิจเหลือเพียงเท่าที่จำเป็น
- การบริหารงานภาครัฐและการให้บริการสาธารณะปรับเปลี่ยนสู่การเป็นรัฐบาล ดิจิทัล เต็มรูปแบบ
- กฎหมาย ระเบียบ และมาตรการภาครัฐมีความทันสมัย ไม่ซ้ำซ้อน มีการบังคับใช้ ที่มีประสิทธิภาพ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันและสนับสนุนการพลิก โฉมประเทศไปสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand ทุกภาคส่วน ทั้งภาคเอกชน ภาคประชาสังคม และภาคประชาชน มีบทบาทในการออกแบบ จัดทำ และขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศสู่การเป็น Hi-Value and Sustainable Thailand รวมถึงมีบทบาทในการติดตามตรวจสอบการทำงานของ ภาครัฐในทุกระดับอย่างเป็นรูปธรรม

เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals : SDGs)

มีทั้งหมด ๑๗ เป้าหมาย (Goals) ประกอบด้วย

เป้าหมายที่ ๑ : ขจัดความยากจนทุกรูปแบบในทุกพื้นที่

เป้าหมายที่ ๒ : ยุติความหิวโหย บรรลุความมั่นคงทางอาหารและยกระดับโภชนาการและส่งเสริมเกษตรกรรมที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๓ : สร้างหลักประกันว่าคนมีชีวิตที่มีสุขภาพดีและส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีสำหรับทุกคนในทุกวัย

เป้าหมายที่ ๔ : สร้างหลักประกันว่าทุกคนมีการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างครอบคลุมและเท่าเทียม และสนับสนุนโอกาสในการเรียนรู้ตลอดชีวิต

เป้าหมายที่ ๕ : บรรลุความเท่าเทียมระหว่างเพศ และเสริมอำนาจให้แก่สตรีและเด็กหญิง

เป้าหมายที่ ๖ : สร้างหลักประกันว่าจะมีการจัดให้มีน้ำและสุขอนามัยสำหรับทุกคนและมีการบริหารจัดการที่ยั่งยืนคน

เป้าหมายที่ ๗ : สร้างหลักประกันให้ทุกคนสามารถเข้าถึงพลังงานสมัยใหม่ที่ยั่งยืนในราคาที่ย่อมเยา

เป้าหมายที่ ๘ : ส่งเสริมการเติบโตทางเศรษฐกิจที่ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงานเต็มที่ มีผลิตภาพ และการมีงานที่เหมาะสมสำหรับทุกคน

เป้าหมายที่ ๙ : สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีความทนทาน ส่งเสริมการพัฒนาอุตสาหกรรมที่ครอบคลุมและยั่งยืน และส่งเสริมนวัตกรรม

เป้าหมายที่ ๑๐ : ลดความไม่เสมอภาคภายในประเทศและระหว่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑๑ : ทำให้เมืองและการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์มีความครอบคลุม ปลอดภัย มีภูมิทัศน์ และยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๒ : สร้างหลักประกันให้มีรูปแบบการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๓ : ปฏิบัติการอย่างเร่งด่วนเพื่อต่อสู้การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและผลกระทบที่เกิดขึ้น

เป้าหมายที่ ๑๔ : อนุรักษ์และใช้ประโยชน์จากมหาสมุทร ทะเล และทรัพยากรทางทะเลอย่างยั่งยืน เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

เป้าหมายที่ ๑๕ : ปกป้อง ฟื้นฟู และสนับสนุนการใช้ระบบนิเวศบนบกอย่างยั่งยืน จัดการป่าไม้อย่างยั่งยืนต่อสู้การกลายสภาพเป็นทะเลทราย หยุดการเสื่อมโทรมของที่ดินและพื้นสภาพดิน และหยุดยั้งการสูญเสียความหลากหลายทางชีวภาพ

เป้าหมายที่ ๑๖ : ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรม และสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพ รับผิดชอบ และครอบคลุมในทุกระดับ

เป้าหมายที่ ๑๗ : เสริมความเข้มแข็งให้แก่งlobalizationดำเนินงานและฟื้นฟูหุ้นส่วนความร่วมมือระดับโลกเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน

องค์การสหประชาชาติแบ่งเป้าหมาย ๑๗ ข้อ ออกเป็น ๕ กลุ่ม (เรียกว่า ๕ Ps) ประกอบด้วย

๑. มิติด้านสังคม (People) ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑ ถึง เป้าหมายที่ ๕

๒. มิติด้านเศรษฐกิจ (Prosperity) ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๗ ถึง เป้าหมายที่ ๑๑

๓. มิติด้านสิ่งแวดล้อม (Planet) ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๖ เป้าหมายที่ ๑๒ ถึง เป้าหมายที่ ๑๕

๔. มิติด้านสันติภาพและสถาบัน (Peace) ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๖

๕. มิติด้านหุ้นส่วน การพัฒนา (Partnership) ครอบคลุมเป้าหมายที่ ๑๗

๓. แผนพัฒนาภาค/แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด/แผนพัฒนาจังหวัด

๓.๑. แผนพัฒนาภาค

เป้าหมายการพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ในระยะ ๕ ปี ข้างหน้านำไปสู่การพัฒนาอีสานสู่มิติใหม่ให้เป็น “ศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง” โดยมีวัตถุประสงค์ ดังนี้

๑. เพื่อแก้ปัญหาปัจจัยพื้นฐานด้านน้ำและดิน ให้เอื้อต่อการประกอบอาชีพ การดำรงชีพ และการพัฒนาเศรษฐกิจของภาค

๒. เพื่อดูแลช่วยเหลือคนจน ผู้ด้อยโอกาส และผู้สูงอายุ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี พึ่งพาตนเองพึ่งพาครอบครัว และพึ่งพากันในชุมชนได้

๓. เพื่อยกระดับการผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่มโดยใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม สนับสนุนให้การเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคไม่ต่ำกว่าระดับประเทศ

๔. เพื่อเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของระบบเศรษฐกิจภาคเข้ากับระบบเศรษฐกิจของประเทศ และภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

๕. เพื่อพัฒนาภาคตะวันออกเฉียงเหนือเป็นศูนย์กลางเศรษฐกิจของอนุภูมิภาค ลุ่มแม่น้ำโขง และมีบทบาทสนับสนุนประเทศเป็นศูนย์กลางภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

เป้าหมายรวม

๑. อัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคตะวันออกเฉียงเหนือขยายตัวเพิ่มขึ้น

๒. สัมประสิทธิ์ความไม่เสมอภาค (Gini Coefficient) ในการกระจายรายได้ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลง

แนวทางพัฒนา

๑. พัฒนาภาคเกษตรไปสู่เกษตรสมัยใหม่เพื่อต่อยอดไปสู่เศรษฐกิจชีวภาพ

๒. บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอรองรับการพัฒนา

๓. พัฒนาผลิตภัณฑ์พื้นถิ่นไปสู่มาตรฐานสากลเพื่อสร้างเศรษฐกิจในชุมชน

๔. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออกเฉียงเหนือ (NeEC-Bio economy) ให้เป็นพื้นที่เศรษฐกิจหลักของภาค

๕. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้ได้มาตรฐาน

๖. ยกระดับคุณภาพชีวิตให้ได้มาตรฐานและแก้ปัญหาความยากจนให้กับผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ยุทธศาสตร์การพัฒนา มีดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ บริหารจัดการน้ำให้เพียงพอต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ แก้ปัญหาความยากจนและพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้มีรายได้น้อยเพื่อลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ สร้างความเข้มแข็งของฐานเศรษฐกิจภายในควบคู่กับการแก้ปัญหาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ พัฒนาการท่องเที่ยวเชิงบูรณาการ

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ใช้โอกาสจากการพัฒนาโครงข่ายคมนาคมขนส่งที่เชื่อมโยงพื้นที่เศรษฐกิจหลักภาคกลางและพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจภาคตะวันออก (EEC) เพื่อพัฒนาเมืองและพื้นที่เศรษฐกิจใหม่ๆ ของภาค

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ พัฒนาความร่วมมือและใช้ประโยชน์จากข้อตกลงกับประเทศ เพื่อนบ้านในการสร้างความเข้มแข็งทางเศรษฐกิจตามแนวชายแดนและแนวระเบียงเศรษฐกิจ

แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

ประกอบไปด้วยจังหวัดกาฬสินธุ์ จังหวัดขอนแก่น จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด ได้จัดทำแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลาง พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ โดยได้กำหนดเป้าหมายการพัฒนาไว้ว่า

“เติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมเป็นสุข สิ่งแวดล้อมยั่งยืน”

โดยมุ่งเป็นกลุ่มจังหวัดที่มีความน่าอยู่และทันสมัย (Smart Cluster) มีเศรษฐกิจแห่งอนาคต ที่เติบโตอย่างยั่งยืน ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงบนพื้นฐานทรัพยากรของกลุ่มจังหวัดโดยใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมในการลงทุนการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูงที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมทั้งภาคการเกษตร ภาคอุตสาหกรรม และภาคบริการ สามารถตอบสนองเชื่อมโยงความต้องการของตลาดในอนาคตทั้งภายในและภายนอกประเทศได้อย่างโดดเด่น รวมถึงทรัพยากรมนุษย์ ชุมชน และสังคม มีศักยภาพบนฐานภูมิปัญญาความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรม สามารถพึ่งพาตนเองและมีภูมิคุ้มกันในการจัดการพิบัติภัยในรูปแบบต่างๆ ได้อย่างเท่าทัน ดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นสากลโดยมีจุดหมายการพัฒนา ๓ ด้านประกอบด้วย

๑. Future Economy การเติบโตด้วยเศรษฐกิจแห่งอนาคต ประกอบด้วย ๓ ส่วนสำคัญ ได้แก่

๑.๑ การเกษตรมูลค่าสูง ภาคเกษตรของกลุ่มจังหวัดได้รับการปรับโครงสร้างให้เป็นภาคการผลิตที่มีผลตอบแทนสูง ผ่านการยกระดับผลผลิต สร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตร นำ BCG model มาเป็นแนวคิดในการพัฒนาสานกับภูมิปัญญา เทคโนโลยีและนวัตกรรม เริ่มจากพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานที่สำคัญต่อภาคเกษตร เช่น แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ระบบการตรวจรับรองมาตรฐาน และการพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร สนับสนุนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพ และสร้างผู้ประกอบการด้านเกษตรที่สามารถเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลายเพื่อรองรับระบบเศรษฐกิจแห่งอนาคต

๑.๒ การค้า การลงทุน การอุตสาหกรรม และการบริการ ในระบบเศรษฐกิจมูลค่าสูง พัฒนาโครงข่ายคมนาคมเชื่อมโยงจังหวัดในกลุ่มจังหวัดและภูมิภาค เป็นศูนย์กลางขนส่งระบบรางในภูมิภาค ขับเคลื่อนอุตสาหกรรมระบบรางเพื่อเป็นเครื่องยนต์ใหม่ (New engine) ในการยกระดับรายได้ของกลุ่มจังหวัดให้สูงขึ้น ส่งเสริมด้านการลงทุนในกลุ่มจังหวัดอย่างต่อเนื่อง สร้างการเติบโตในสาขาอุตสาหกรรมการค้าและบริการ

กระจายการลงทุนในจังหวัดต่างๆ ตามศักยภาพและความโดดเด่น ส่งเสริมพัฒนาศักยภาพSMEs ผู้ประกอบการธุรกิจเพิ่งเกิดใหม่ (Start up) และส่งเสริมสนับสนุนการออกแบบระบบนิเวศธุรกิจ (Ecosystems) เพื่อสร้างผู้ประกอบการแห่งอนาคต เร่งปรับเปลี่ยนระบบตลาดมุ่งสู่เศรษฐกิจดิจิทัลอาศัยความได้เปรียบของระบบขนส่งและระบบชำระเงินผ่านธุรกรรมอิเล็กทรอนิกส์ที่มีอัตราการชำระเงินเพิ่มมากขึ้นในปัจจุบัน

๑.๓ การท่องเที่ยวเชิงคุณค่าด้วยเศรษฐกิจสร้างสรรค์ สร้างภาพลักษณ์การท่องเที่ยวกลุ่มจังหวัดในฐานะจุดหมายปลายทางการท่องเที่ยว (การท่องเที่ยวที่โดดเด่นของกลุ่มจังหวัดได้แก่การท่องเที่ยวยุคก่อนประวัติศาสตร์ ประเพณีวัฒนธรรม การท่องเที่ยวชุมชน) แหล่งท่องเที่ยวได้รับการดูแลรักษาอย่างยั่งยืน เน้นคุณค่าอย่างเหมาะสม รวมทั้งการสร้างพื้นที่หรือกิจกรรมการท่องเที่ยวใหม่เพื่อตอบสนองทิศทางการท่องเที่ยวในอนาคต เพิ่มมูลค่าและกระจายรายได้การท่องเที่ยวสู่ชุมชนและผู้ประกอบการรายย่อยด้วยการสร้างอัตลักษณ์และการเข้าถึงช่องทางการตลาดที่หลากหลาย

๒. Green Growth การเติบโตบนเศรษฐกิจสีเขียว

กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางได้รับการส่งเสริมเศรษฐกิจชีวภาพ (Bio economy) เศรษฐกิจหมุนเวียน (Circular economy) และเศรษฐกิจสีเขียว (Green economy) มีการพัฒนาระบบกลไกการอนุรักษ์ ฟื้นฟูและป้องกันการทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การบริหารจัดการน้ำอย่างบูรณาการ การพัฒนาเทคโนโลยีสะอาดที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม รวมถึงการส่งเสริมความเป็นเมืองและชุมชนที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพิ่มพื้นที่สีเขียวในกลุ่มจังหวัดการจัดการของเสีย น้ำเสีย ฝุ่น ควัน ของกลุ่มจังหวัดร้อยแก่นสารสินธุ์ แบบบูรณาการและจากการที่กลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนกลางมีพื้นที่ประสบภัยซ้ำซาก และพื้นที่ที่มีแนวโน้มจะเผชิญกับผลกระทบที่รุนแรงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ต้องได้รับการจัดการให้มีความเสี่ยงลดลงทุกภาคส่วนได้รับการพัฒนาขีดความสามารถในการเตรียมรับมือกับภัยธรรมชาติและบูรณาการความร่วมมือระหว่างจังหวัดในกลุ่มจังหวัด เพื่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาและการป้องกันภัยธรรมชาติ สาธารณภัยอย่างเป็นรูปธรรม

๓. Social Sustainability สังคมเป็นสุขอย่างยั่งยืน

พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ และยกระดับคุณภาพชีวิตในทุกช่วงวัยอย่างเท่าเทียม พัฒนาชุมชน พื้นที่และเมืองให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคน ส่งเสริมความเข้มแข็งของสถาบันครอบครัวและชุมชนบนความท้าทายของเทคโนโลยี และโรคอุบัติใหม่ พัฒนาระบบการแก้ไขปัญหาทางด้านสาธารณสุข ที่เป็นประเด็นร่วมของกลุ่มจังหวัด ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมเพื่ออำนวยความสะดวกให้กับผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ป่วยเพื่อให้คุณภาพชีวิตดีขึ้น และส่งเสริมการพัฒนาชุมชน/พื้นที่ เชิงสร้างสรรค์ให้เป็นพื้นที่ที่น่าอยู่สำหรับทุกคนดำรงชีวิตอย่างมีความสุข มีคุณภาพอย่างเท่าเทียมและมีความเป็นสากล

๓.๓ แผนพัฒนาจังหวัดกาฬสินธุ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐

เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด “มั่งคั่งด้วยเกษตรปลอดภัย ท่องเที่ยววิถีใหม่ ไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง”

พันธกิจ

๑) ผลักดันให้จังหวัดกาฬสินธุ์เป็นแหล่งผลิต แปรรูป อาหารปลอดภัยแบบครบวงจร โดยเน้นการพัฒนา การผลิตข้าว GAP ข้าวอินทรีย์ ข้าว GI

๒) เพิ่มศักยภาพการผลิตพืชเศรษฐกิจ (ข้าว มันสำปะหลัง และอ้อย) โดยเน้นกระบวนการผลิต การแปรรูป และการส่งออกเพื่อเพิ่มมูลค่า

๓) ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยเน้นการใช้นวัตกรรมเชิงสร้างสรรค์ให้ได้ มาตรฐานและแข่งขันได้

๔) พัฒนาศักยภาพของจังหวัด ทั้งทางด้านโครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค กระบวนการจัดการด้าน การศึกษา และการพัฒนาคุณภาพระบบสาธารณสุข เพื่อก้าวไปสู่การเป็นเมือง นวัตกรรม นวัตกรรม และนำลงทุน

๕) ส่งเสริมการบริหารจัดการภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาล โดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน

๖) สร้างสังคมแห่งความมั่นคงและปลอดภัย เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

ประเด็นการพัฒนาจังหวัด

จังหวัดกาฬสินธุ์ได้กำหนดประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา รวม ๔ ประเด็นการพัฒนา รายละเอียด ดังนี้

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาศักยภาพที่มุ่งเน้นการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

เป้าประสงค์

๑.๑ เพิ่มขีดความสามารถทางการแข่งขันและรายได้ภาคการเกษตรของจังหวัด

๑.๒ เพิ่มศักยภาพการผลิตอาหารปลอดภัยของจังหวัด

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ การบริหารจัดการพื้นที่เกษตร และส่งเสริมให้เกษตรกรดั้งเดิมพัฒนาสู่เกษตรกร สมัยใหม่รองรับกิจกรรมเกษตรและอาหารปลอดภัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ การวิจัยและพัฒนาวิธีการผลิต แปรรูป การบรรจุ มาตรฐานการผลิตและความ ปลอดภัย ผลิตภัณฑ์ ด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยี ให้มีคุณภาพระดับสูง เพื่อการส่งออกและรองรับตลาดสมัยใหม่

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมการรวมกลุ่มวิสาหกิจ/สหกรณ์/ผู้ประกอบการใหม่ เพิ่มศักยภาพ การบริหารจัดการและระบบบัญชี เพื่อดำเนินกิจกรรมเกษตรและอาหารปลอดภัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ การบริหารจัดการสินค้าเกษตร พัฒนาและเสริมประสิทธิภาพระบบ กระจาย สินค้า และการตลาดครบวงจร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับคุณภาพและรายได้ด้านการท่องเที่ยว และส่งเสริมการค้า การลงทุน และอุตสาหกรรมอาหารปลอดภัย

เป้าประสงค์

๑.๑ ยกระดับคุณภาพและเพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว

๑.๒ เพิ่มรายได้ผลิตภัณฑ์ OTOP

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาเส้นทางท่องเที่ยวหลัก ทั้งโครงสร้างพื้นฐาน แหล่งท่องเที่ยว ชุมชนท่องเที่ยว กิจกรรมการท่องเที่ยว สินค้าทางการท่องเที่ยว ผู้ประกอบการ การตลาดและการประชาสัมพันธ์ และยกระดับภาพลักษณ์ในเชิงคุณภาพ

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์ สินค้า OTOP ผลิตภัณฑ์ชุมชนโดยสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ และการเพิ่มศักยภาพวิสาหกิจขนาดกลางและ ขนาดย่อม ด้วยนวัตกรรม เทคโนโลยีให้มีคุณภาพระดับสูง เพื่อการส่งออก และรองรับตลาดสมัยใหม่

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน พัฒนาระบบโลจิสติกส์ ส่งเสริมการลงทุน และอุตสาหกรรมด้านการเกษตรและอาหารปลอดภัย

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
เป้าประสงค์

๑.๑ เพิ่มพื้นที่การกระจายน้ำเพื่อการเกษตร

๑.๒ ปริมาณขยะต้นทางลดลงและได้รับการจัดการถูกต้องตามหลักวิชาการ

๑.๓ เพิ่มพื้นที่สีเขียวเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำและเพิ่มพื้นที่กระจายน้ำ
รองรับ กิจกรรมเกษตรและอาหารปลอดภัย

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการดิน และส่งเสริมการเพิ่มพื้นที่สีเขียว
ในทุกภาคส่วน

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ การบริหารจัดการขยะที่เหมาะสม และสร้างวินัยของคนสู่การจัดการที่ยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ การพัฒนาทุนมนุษย์ ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างสังคมที่มีความมั่นคง
และสงบสุข

เป้าประสงค์

๑.๑ ประชากรของจังหวัดได้รับการพัฒนาทุนมนุษย์ในทุกช่วงวัย

๑.๒ ประชาชนมีความปลอดภัยเกี่ยวกับชีวิตและทรัพย์สิน

แนวทางการพัฒนา

แนวทางการพัฒนาที่ ๑ สนับสนุนความเข้มแข็งของการใช้กลไก พขอ. ในการบูรณาการงานเชิงพื้นที่

แนวทางการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาทุนมนุษย์ ช่วงวัยปฐมวัย วันรุ่น วัยเรียน

แนวทางการพัฒนาที่ ๓ พัฒนาทุนมนุษย์ ช่วงวัยทำงาน

แนวทางการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาทุนมนุษย์ ช่วงวัยผู้สูงอายุ

แนวทางการพัฒนาที่ ๕ การรักษาความสงบเรียบร้อยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และการ
ป้องกันและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติ (น้ำท่วม/น้ำแล้ง)

แนวทางการพัฒนาที่ ๖ ป้องกันและแก้ไขปัญหาเสพติด

แนวทางการพัฒนาที่ ๗ ป้องกันและแก้ไขปัญหา การค้ามนุษย์ และการทุจริตและประพฤติมิชอบ

แนวทางการพัฒนาที่ ๘ การลดความเหลื่อมล้ำด้านสังคม การบริการด้านสุขภาพ และการเข้าถึง
กระบวนการยุติธรรมสร้างความมั่นคงของมนุษย์

แนวทางการพัฒนาที่ ๙ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการภาครัฐ

๔. ยุทธศาสตร์การพัฒนาขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในเขตจังหวัดกาฬสินธุ์

วิสัยทัศน์ (Vision)

“การเกษตรปลอดภัย ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นเพิ่มศักยภาพการท่องเที่ยวและบริการอนุรักษ์
ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พัฒนาคน และสังคมอย่างยั่งยืน”

ยุทธศาสตร์การพัฒนา ประกอบด้วย ๗ ด้าน ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาทุนมนุษย์ ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างสังคมที่มีความมั่นคงและสงบสุข

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาศักยภาพที่มุ่งเน้นการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาผ้าไหมแพรวา ผ้ามัดย้อมจากสีธรรมชาติ และส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม
จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
 ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การรักษาความมั่นคงภายในและพัฒนาระบบบริหารภายใต้การบริหารงานกิจการ
 บ้านเมืองที่ดี

**ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาทุนมนุษย์ ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างสังคมที่มีความมั่นคงและสงบสุข
 แนวทางการพัฒนา**

๑. ส่งเสริมการศึกษาและกระบวนการเรียนรู้ตลอดชีวิต
๒. ส่งเสริมคุณธรรม จริยธรรมและธรรมาภิบาล
๓. ส่งเสริมการสาธารณสุขและการจัดระบบสวัสดิการสังคมและคุ้มครองสิทธิของประชาชน
๔. ส่งเสริมการพัฒนาเด็กและเยาวชนให้พลเมืองที่มีคุณภาพ
๕. การเสริมสร้างศักยภาพและโอกาสของ ผู้สูงอายุ คนพิการและผู้ด้อยโอกาส
๖. สนับสนุนบทบาทของสตรีในท้องถิ่นในการมีส่วนร่วมในการพัฒนาท้องถิ่น
๗. การส่งเสริมการมีอาชีพรายได้ และความเข้มแข็งของชุมชน
๘. ส่งเสริมสนับสนุนสถาบันครอบครัวให้เข้มแข็ง
๙. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนา
๑๐. ส่งเสริมและสนับสนุนการพัฒนาศักยภาพเศรษฐกิจฐานรากของประชาชนในการพึ่งตามหลัก
 ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงอย่างยั่งยืน
๑๑. ส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพเพื่อทางรอดและทางเลือก

**ยุทธศาสตร์ที่ ๒ พัฒนาศักยภาพที่มุ่งเน้นการผลิตสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย
 แนวทางการพัฒนา**

๑. ส่งเสริมสนับสนุนการเพิ่มผลผลิตทางการเกษตรและการตลาดอย่างครบวงจร
๒. ส่งเสริมสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐานและปลอดภัย (GAP)
๓. การสร้างมูลค่าเพิ่ม
๔. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและศูนย์สารสนเทศข้อมูลทางการเกษตร
๕. การบริหารจัดการองค์กรเกษตรกรให้เข้มแข็งและกินดีอยู่ดีมีรายได้เพิ่มขึ้นตามแนวปรัชญา
 เศรษฐกิจพอเพียง
๖. ส่งเสริมให้มีการใช้ปัจจัยการผลิตที่มาจากอินทรีย์ชีวภาพที่มีคุณภาพ
๗. พัฒนาแหล่งน้ำและกระจายน้ำเพื่อการเกษตร และอุปโภค บริโภค
๘. ส่งเสริมวิจัยและพัฒนา
๙. ส่งเสริมกลุ่มผู้ผลิตเกษตรอินทรีย์ชีวภาพ ปศุสัตว์ และการเกษตรแบบผสมผสานอย่างครบวงจร
๑๐. ยกระดับผลผลิตทางการเกษตรทุกรูปแบบ ในการส่งออกสู่ประชาคมอาเซียน
๑๑. ส่งเสริมการแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อการจัดจำหน่ายอย่างครบวงจร

**ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาผ้าไหมแพรวา ผ้าม้าย้อมจากสีธรรมชาติ และส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรม
 จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น**

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการ
๒. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาพัฒนาผู้ผลิต/ผู้ประกอบการ
๓. ส่งเสริมสนับสนุนและพัฒนาประสิทธิภาพปัจจัยการผลิตผ้าไหมแพรวาและผ้าทอพื้นเมืองผ้า
 ม้าย้อมจากสีธรรมชาติ
๔. การเชื่อมโยงผ้าไหมแพรวากับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม

๕. ส่งเสริมมาตรฐานการผลิตและระบบควบคุมคุณภาพ
๖. ส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการตลาดระหว่างภูมิภาคและระหว่างประเทศ
๗. การวิจัยการผลิตการตลาดผ้าไหมแพรวา
๘. ส่งเสริมศิลปะ วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น
๙. ส่งเสริมการลงทุนเศรษฐกิจสร้างสรรค์
๑๐. ส่งเสริมและต่อยอดจุดเด่นของผลิตภัณฑ์ของท้องถิ่น
๑๑. เสริมสร้างอาชีพ ผลิตภัณฑ์และบริการด้านวัฒนธรรมท้องถิ่นให้เป็นวัฒนธรรมสร้างสรรค์
๑๒. พัฒนาแหล่งเรียนรู้ทางวัฒนธรรมและการนันทนาการ
๑๓. ส่งเสริมและเชื่อมโยงผ้าไหมแพรวากับการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ส่งเสริมพัฒนาทำนุบำรุง

ศาสนา

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาเศรษฐกิจและส่งเสริมการท่องเที่ยว

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและพัฒนาแหล่งท่องเที่ยวให้ได้มาตรฐาน
 ๒. เสริมสร้างขีดความสามารถของผู้ประกอบการและบุคลากรให้มีศักยภาพ
 ๓. ส่งเสริมและพัฒนาธุรกิจการค้า การบริหาร และอุตสาหกรรม
 ๔. พัฒนาระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และฐานข้อมูลด้านการท่องเที่ยว
 ๕. การพัฒนาและสร้างความเข้มแข็งของวิสาหกิจชุมชน
 ๖. ส่งเสริมและเพิ่มช่องทางการท่องเที่ยวเชื่อมโยงระหว่างภูมิภาคและระหว่างประเทศ
 ๗. การพัฒนาปัจจัยการสนับสนุนและสร้างความเข้มแข็งของผู้ประกอบการ
 ๘. ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาครัฐ เอกชน ชุมชนและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในการพัฒนา
- ด้านบริการและการท่องเที่ยว
๙. ส่งเสริมการท่องเที่ยวและวิถีชีวิตอันดีงามของประชาชนในท้องถิ่นทุกประเภท เช่น การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เิงนิเวศน์ เิงสุขภาพ
 ๑๐. การพัฒนาระบบข้อมูลและสารสนเทศ การประชาสัมพันธ์ และการให้บริการ
 ๑๑. ส่งเสริมงานประเพณีและวัฒนธรรมท้องถิ่น
 ๑๒. ส่งเสริมพัฒนาความมั่นคงด้านปัจจัย การผลิต ส่งเสริมความมั่นคงในพื้นที่ทำกิน และเพิ่มศักยภาพการเข้าถึงแหล่งทุน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาการคมนาคมและการขนส่ง
๒. พัฒนาด้านสาธารณูปโภคและสาธารณูปการ
๓. พัฒนาด้านผังเมือง
๔. พัฒนาระบบการจัดการน้ำ
๕. พัฒนาระบบพลังงาน พลังงานทดแทนจากธรรมชาติ
๖. พัฒนาระบบกำจัดขยะ
๗. พัฒนาระบบสื่อสาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมให้ชุมชนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน
๒. เสริมสร้างประสิทธิภาพการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อม ภายใต้การมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วน
๓. ส่งเสริมองค์การปกครองส่วนท้องถิ่นมีศักยภาพในการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุล และยั่งยืนสอดคล้องกับสภาพพื้นที่และวิถีชุมชน
๔. ส่งเสริมการบริหารจัดการป่าแบบกลุ่มป่าชุมชน อุทยานแห่งชาติ เขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าแหล่งน้ำ สนับสนุนการจัดการอย่างมีส่วนร่วม
๕. ส่งเสริมและพัฒนาระบบบำบัดน้ำเสีย การบริหารจัดการด้านขยะ ของเสียอันตราย มลพิษทางอากาศโดยวิธีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมอย่างครบวงจร
๖. เพิ่มขีดความสามารถขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่นในการจัดการขยะมูลฝอยและการจัดการน้ำเสียชุมชน
๗. สนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติเพื่อให้เกิดความมั่นคงทางอาหาร

ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การรักษาความมั่นคงภายในและพัฒนาระบบบริหารภายใต้การบริหารงานกิจการบ้านเมืองที่ดี

แนวทางการพัฒนา

๑. การส่งเสริมความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด
๒. ส่งเสริมสนับสนุนการมีส่วนร่วมของประชาชน
๓. สร้างความเข้มแข็งของระบบตรวจสอบการทุจริตและประพฤติมิชอบ
๔. การป้องกันปราบปรามการทุจริต
๕. การเพิ่มประสิทธิภาพเจ้าหน้าที่ของรัฐในการให้บริการภาครัฐ
๖. ส่งเสริมสนับสนุนประชาธิปไตยภาคพลเมือง การพัฒนาศักยภาพผู้นำชุมชน
๗. ส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย
๘. การบูรณาการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านภัยและเร่งรัดช่วยเหลือฟื้นฟูผู้ประสบภัย
๙. ลดอุบัติเหตุและความสูญเสียจากอุบัติเหตุจราจรให้เหลือน้อยที่สุด
๑๐. การรักษาความสงบเรียบร้อยในพื้นที่
๑๑. เพิ่มศักยภาพการรักษาความสงบเรียบร้อยภายในและความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน
๑๒. ส่งเสริมการบริหารงานแบบบูรณาการภายใต้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
๑๓. ส่งเสริมการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยแบบครบวงจร
๑๔. เสริมสร้างความจงรักภักดีต่อสถาบันหลักของชาติ
๑๕. ส่งเสริมรักษาความมั่นคงของประเทศโดยใช้หลักธรรมาภิบาล
๑๖. ส่งเสริมการปกครองระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข

แผนพัฒนาอำเภอเขาวง

วิสัยทัศน์การพัฒนาของอำเภอเขาวง (Vision)

“แหล่งผลิตการเกษตรอินทรีย์ ขยายผลเกษตรทฤษฎีใหม่ สืบสานวัฒนธรรมผู้ไทย
สังคมสดใสอยู่”

พันธกิจ

๑. พัฒนาการเกษตรทฤษฎีใหม่
๒. ใช้ทรัพยากรธรรมชาติเพื่อการท่องเที่ยวและเรียนรู้
๓. พัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักสังคมพอดี เศรษฐกิจพอเพียง วัฒนธรรมพอเหมาะ สิ่งแวดล้อมพองาม

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. พัฒนาเกษตรทฤษฎีใหม่อย่างเต็มรูปแบบ
๒. พัฒนาอู่โม่งคั่นน้ำให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวเชิงนิเวศน์
๓. พัฒนาทรัพยากรมนุษย์ให้มีจิตสำนึกพึ่งตนเอง

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการเกษตรทฤษฎีใหม่
๒. ส่งเสริมการผลิตและใช้ปุ๋ยอินทรีย์
๓. เสริมการเรียนรู้โดยให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง
๔. เสริมสร้างความเข้มแข็งหมู่บ้าน ชุมชน สร้างครอบครัวอบอุ่นศิลปวัฒนธรรมดีงาม

นโยบายนายกเทศมนตรีตำบลสเปลิย

ได้กำหนดนโยบายการบริหารงานภายใต้บังคับแห่งกฎหมาย เป็น ๗ ด้าน ดังนี้

๑ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ จะดำเนินงานก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซมถนนทั้งสายหลักและสายรองภายในตำบล ให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนใช้สัญจรไปมาได้อย่างสะดวก ปลอดภัย

๑.๒ จะดำเนินงานก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซมระบบน้ำประปาภายในตำบล ให้ได้มาตรฐาน เพื่อให้ประชาชนมีน้ำประปาใช้อย่างทั่วถึงและเพียงพอ

๑.๓ จะดำเนินงานก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซมระบบระบายน้ำภายในตำบล ให้มีประสิทธิภาพในการรับและระบายน้ำ ตลอดจนการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมชุมชน พื้นที่เกษตร

๑.๔ จะส่งเสริมสนับสนุนการพัฒนาและหาแหล่งน้ำเพิ่มเติม ให้มีน้ำเพียงพอต่อการอุปโภคบริโภค การเกษตรและเลี้ยงสัตว์ เช่น การขุดเจาะบ่อบาดาล

๑.๕ จะดำเนินงานก่อสร้าง ปรับปรุงซ่อมแซม ดูแลรักษาระบบไฟฟ้าสาธารณะให้ทั่วถึงครอบคลุมภายในตำบล และจะขยายเขตไฟฟ้าเพื่อการเกษตรสู่ไร่นา

๒. ด้านการศึกษา กีฬา ศาสนา และวัฒนธรรมประเพณี

๒.๑ จะส่งเสริมและสนับสนุนอาหารเสริมนม ,อาหารกลางวัน และทุนการศึกษา พร้อมจัดหาอุปกรณ์ สื่อการเรียน การสอน อุปกรณ์กีฬา ให้กับศูนย์พัฒนาเด็กเล็กในสังกัด และโรงเรียนภายในตำบล ทั้งในระบบและนอกระบบ

๒.๒ จะส่งเสริมและสนับสนุน การกีฬา การนันทนาการ เพื่อให้เด็ก เยาวชน ประชาชน ในพื้นที่ตำบลสเปลิยได้ออกกำลังกาย อย่างสม่ำเสมอ มีสุขภาพอนามัย แข็งแรงสมบูรณ์

๒.๓ จะส่งเสริมและบำรุงศาสนา ศาสนสถาน การเผยแพร่ศาสนา การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมประเพณี อันดีงาม และภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่อย่างยั่งยืนสืบต่อไป

๓. ด้านสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม

๓.๑ จะสนับสนุนกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับตำบลทั้ง ๑๖ หมู่บ้าน สนับสนุนหน่วยกู้ชีพ ธรณรงค์ป้องกันโรคไข้เลือดออก โรคโควิด โรคพิษสุนัขบ้า และโรคติดต่ออื่นๆ ส่งเสริมให้ประชาชนได้รับการดูแลสุขภาพอนามัยอย่างทั่วถึง พร้อมส่งเสริมการดำเนินงานของอาสาสมัครสาธารณสุข และประสานความร่วมมือกับหน่วยงานสาธารณสุขในทุกๆ ด้าน เพื่อให้ประชาชนมีสุขภาพ อนามัยที่ดี และจะสนับสนุนการดำเนินงานด้านการป้องกันยาเสพติด เพื่อให้เด็กและเยาวชน รวมทั้งประชาชนห่างไกลจากยาเสพติด

๓.๒ การบริหารจัดการขยะมูลฝอย โดยพิจารณาหาสถานที่ทิ้งขยะของตำบล จากที่ดินสาธารณะ ในตำบลสงเปลือย และจัดทำโครงการรณรงค์ให้ความรู้ประชาชนในการคัดแยกขยะจากต้นทาง เพื่อลดปริมาณขยะในตำบล

๓.๓ การป้องกัน และแก้ไขปัญหามลภาวะสิ่งเป็นพิษ และปลูกต้นไม้เพิ่มพื้นที่สีเขียวภายในตำบล

๔. ด้านสังคมสงเคราะห์และสวัสดิการสังคม

๔.๑ จะส่งเสริมการจัดสวัสดิการทางสังคมที่เหมาะสมแก่ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส กลุ่มเปราะบางโดยการสนับสนุนการบริการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุและผู้พิการให้ได้รับอย่างทั่วถึง รวดเร็ว และประสานหน่วยงานอื่นในการสนับสนุนงบประมาณในการช่วยเหลือ ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส กลุ่มเปราะบาง ที่ควรได้รับการช่วยเหลือตามอำนาจหน้าที่ พร้อมทั้งจะจัดสรรงบประมาณเพื่อให้การช่วยเหลือประชาชนที่ประสบเหตุสาธารณภัยต่างๆ

๔.๒ จะสนับสนุนกองทุนสวัสดิการชุมชนตำบลสงเปลือย เพื่อให้เป็นสวัสดิการพื้นฐาน ตามคำว่า “คนกาฬสินธุ์ สร้างสรรค์สวัสดิการสร้างสุขให้ครบทุกครอบครัว”

๔.๓ จะให้การสนับสนุนช่วยเหลือผู้ยากไร้ ผู้มีรายได้น้อย โดยการซ่อมแซมที่อยู่อาศัยให้มั่นคง และแข็งแรง จากกองทุนบ้านพอเพียง และขอรับการสนับสนุนงบประมาณจากหน่วยงานอื่นๆ

๕ ด้านเศรษฐกิจ ด้านอาชีพและการเกษตร

๕.๑ จะสนับสนุนและส่งเสริมการรวมกลุ่มอาชีพต่างๆ เช่น การรวมกลุ่มเป็นวิสาหกิจชุมชนปลูกผักปลอดสารกลุ่มทำนาแปลงใหญ่ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มปลูกพืชฤดูแล้ง กลุ่มจักสาน และสภาองค์กรชุมชนตำบลสงเปลือย

๕.๒ จะส่งเสริมการทำเกษตรแบบผสมผสานตามแนวทางทฤษฎีใหม่ การทำเกษตรอินทรีย์ การทำเกษตรปลอดภัย การเพิ่มมูลค่าผลผลิต เช่น การแปรรูปสินค้าทางการเกษตร

๕.๓ จะส่งเสริมให้ประชาชน ผู้ด้อยโอกาส ได้รับการพัฒนา และได้รับความรู้ในการประกอบอาชีพโดยจะจัดให้มีการฝึกอบรมอาชีพให้แก่ประชาชน ผู้ด้อยโอกาส

๕.๔ จะจัดหาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร เช่น สร้างฝาย ขุดลอกลำห้วย ขุดสระ ขุดเจาะบ่อน้ำบาดาลตามไร่นา และที่นาของกลุ่มเกษตรกรที่รวมกลุ่มกัน โดยจัดสรรงบประมาณจากเทศบาลฯ และขอรับการสนับสนุนจากหน่วยงานอื่นๆ

๕.๕ จะก่อสร้าง ปรับปรุง ซ่อมแซม ถนนเพื่อการเกษตร ให้ประชาชนสามารถใช้สัญจรขนส่งผลผลิตทางการเกษตร ได้อย่างสะดวก ปลอดภัย

๖ ด้านการเมืองการปกครอง

๖.๑ จะส่งเสริมรักษาไว้ซึ่งสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ ตลอดจนการปกครองในระบอบประชาธิปไตยอันมีพระมหากษัตริย์ทรงเป็นประมุข

๖.๒ จะส่งเสริมการทำงานแบบบูรณาการ การมีส่วนร่วมกันระหว่าง ชุมชน วัด โรงเรียน และหน่วยงานในการดำเนินงานด้านต่างๆ

๕. มีการพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายใน ให้สังคมมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหายาเสพติดได้รับการแก้ไขสังคมมีความปรองดองและสามัคคี โดยมีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นศูนย์กลาง และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ

๖. องค์การมีระบบการบริหารงาน ที่โปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๒.๔ ตัวชี้วัด

๑. จำนวนโครงการ/กิจกรรม พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งในด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการระบบคมนาคมขนส่งแหล่งน้ำและระบบชลประทาน

๒. จำนวนโครงการ/กิจกรรม พัฒนาด้านเศรษฐกิจด้านผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้านการดำรงชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการท่องเที่ยว

๓. จำนวนโครงการ/กิจกรรม พัฒนาคุณภาพชีวิตของคนสังคม ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณี และภูมิปัญญาท้องถิ่น

๔. จำนวนโครงการ/กิจกรรม พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕. จำนวนโครงการ/กิจกรรม พัฒนาด้านความมั่นคงความสงบภายในด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติดด้านส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ปลุกจิตสำนึกความสามัคคี รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และด้านการพัฒนาองค์กรให้มีระบบการบริหารงานที่โปร่งใส เป็นธรรมภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

๖. ค่าคะแนนตามการประเมินผลการปฏิบัติราชการประจำปี จากหน่วยงานที่ทำการประเมิน

๒.๕ ค่าเป้าหมาย

๑. มีการดำเนินการโครงการ/กิจกรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งในด้านผังเมืองด้าน สาธารณูปโภคสาธารณูปการระบบคมนาคมขนส่งแหล่งน้ำและระบบชลประทานจำนวน ๕ โครงการ/กิจกรรม/ปี

๒. มีการดำเนินการ โครงการ/กิจกรรม ด้านการพัฒนาระบบเศรษฐกิจด้านผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้าน การดำรงชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการท่องเที่ยว จำนวน ๒ โครงการ/กิจกรรม/ปี

๓. มีการดำเนินการ โครงการ/กิจกรรมด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน สังคม ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นจำนวน ๕ โครงการ/กิจกรรม/ปี

๔. มีการดำเนินการ โครงการ/กิจกรรม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำนวน ๒ โครงการ/กิจกรรม/ปี

๕. มีการดำเนินการ โครงการ/กิจกรรมด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายในชุมชน การ ป้องกันและแก้ไขปัญหา ยาเสพติด ด้านส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ปลุกจิตสำนึกความสามัคคี รักชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และด้านการพัฒนาองค์กรให้มีระบบการบริหารงานที่โปร่งใส เป็นธรรม และมี ส่วนร่วมภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีจำนวน ๓ โครงการ/กิจกรรม/ปี

๖. คะแนนตามการประเมินผลการปฏิบัติราชการประจำปี จากหน่วยงานที่ทำการประเมิน ไม่ต่ำกว่า ร้อยละ ๖๐

๒.๖ กลยุทธ์

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน

เป้าประสงค์

มีโครงสร้างพื้นฐาน ที่เพียงพอและทั่วถึง ทั้งในด้านการผังเมืองด้านสาธารณูปโภคสาธารณูปการ ระบบคมนาคมขนส่งแหล่งน้ำและระบบชลประทาน

ตัวชี้วัดจำนวนโครงการ/กิจกรรม พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งในด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการระบบคมนาคมขนส่งแหล่งน้ำและระบบชลประทาน

คำเป้าหมาย

มีการดำเนินการ โครงการ/กิจกรรม ด้านโครงสร้างพื้นฐานทั้งในด้านผังเมืองด้านสาธารณูปโภค สาธารณูปการระบบคมนาคมขนส่งแหล่งน้ำและระบบชลประทานจำนวน ๕ โครงการ/กิจกรรม/ปี

กลยุทธ์

พัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐาน จัดให้มีเส้นทางคมนาคม ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปการ การผังเมืองแหล่งน้ำและระบบชลประทาน ให้ได้มาตรฐานทั่วถึงและเพียงพอ เพื่อรองรับการขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจในอนาคต

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาเศรษฐกิจ ผลิตภัณฑ์ชุมชน การเกษตร และการท่องเที่ยว

เป้าประสงค์

มีเศรษฐกิจฐานรากที่มั่นคง คราวเรือนมีรายได้เพิ่มขึ้นจากผลิตภัณฑ์ชุมชน พึ่งตนเองได้ตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงมีกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด

จำนวนโครงการ/กิจกรรม พัฒนาด้านเศรษฐกิจด้านผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้านการดำรงชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการท่องเที่ยว

คำเป้าหมาย

การดำเนินการ โครงการ/กิจกรรม ด้านการพัฒนาระบบเศรษฐกิจ ด้านผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้านการดำรงชีพตามหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้านการท่องเที่ยว จำนวน ๒ โครงการ/กิจกรรม /ปี

กลยุทธ์

พัฒนาด้านเศรษฐกิจ เสริมสร้างความสามารถทางเศรษฐกิจ ด้านอาชีพผลิตภัณฑ์ของชุมชน และภาคเกษตรให้เข้มแข็ง เพื่อบรรเทาปัญหาความยากจน

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคน สังคม ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

เป้าประสงค์

มีการพัฒนาคุณภาพชีวิตของคน และสังคมให้ครอบคลุมทุกด้าน ทุกกลุ่มเป้าหมาย ทั้งด้านการศึกษา สาธารณสุข ระบบสวัสดิการ อาชีพ ฯลฯ สร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันทางสังคมส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

ตัวชี้วัด

จำนวนโครงการ/กิจกรรม พัฒนาคูณภาพชีวิตของคน สังคม ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น

คำเป้าหมาย มีการดำเนินการ โครงการ/กิจกรรม ด้านการพัฒนาคูณภาพชีวิตของคน สังคม ศิลปะ วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่น จำนวน ๕ โครงการ/กิจกรรม/ปี

กลยุทธ์

- พัฒนาคูณภาพชีวิตของประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย ทุกด้าน และเสริมสร้างสังคมให้เข้มแข็งสงบสุข
- ส่งเสริมการศึกษาของประชาชนให้ได้รับโอกาสทางการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
- ส่งเสริมการอนุรักษ์ฟื้นฟูศิลป วัฒนธรรม จารีตประเพณีและภูมิปัญญาท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

เป้าประสงค์

มีการพัฒนาและอนุรักษ์ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประชาชนมีจิตสำนึก ร่วมกัน อนุรักษ์ ฟื้นฟู ป้องกัน การทำลายทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อสร้างความมั่นคงของฐานทรัพยากรธรรมชาติ ควบคุมและกำจัดมลพิษทั้งทางอากาศขยะน้ำเสียและของเสียอันตรายโดยวิธีที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

ตัวชี้วัด

จำนวนโครงการ/กิจกรรม พัฒนาด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ค่าเป้าหมาย

มีการดำเนินการ โครงการ/กิจกรรม ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจำนวน ๒ โครงการ/กิจกรรม/ปี

กลยุทธ์

การบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมภายใต้การมีส่วนร่วมของประชาชน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาความมั่นคงความสงบภายในการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด และพัฒนาระบบบริหารงาน ภายใต้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

เป้าประสงค์

- มีการพัฒนาด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายใน ให้สังคมมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหายาเสพติดได้รับการแก้ไข สังคมมีความปรองดองและสามัคคี โดยมีสถาบันชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์ เป็นศูนย์กลาง และเป็นที่ยึดเหนี่ยวจิตใจ
- องค์กรมีระบบการบริหารงาน ที่โปร่งใสเป็นธรรมมีประสิทธิภาพและมีส่วนร่วมภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

ตัวชี้วัด

- จำนวนโครงการ/กิจกรรม พัฒนาด้านความมั่นคงความสงบภายใน ด้านการป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ด้านส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ปลุกจิตสำนึกความสามัคคี รักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และด้านการพัฒนาองค์กรให้มีระบบการบริหารงานที่โปร่งใส เป็นธรรม ภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

- ค่าคะแนนตามการประเมินผลการปฏิบัติราชการประจำปี จากหน่วยงานที่ทำการประเมิน

ค่าเป้าหมาย

- มีการดำเนินการ โครงการ/กิจกรรมด้านความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยในชุมชน การป้องกันและแก้ไขปัญหายาเสพติด ด้านส่งเสริมการปกครองในระบอบประชาธิปไตย ปลุกจิตสำนึกความสามัคคี รักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์และด้านการพัฒนาองค์กรให้มีระบบการบริหารงานที่โปร่งใส เป็นธรรม และมีส่วนร่วมภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี จำนวน ๓ โครงการ/กิจกรรม/ปี

- คะแนนตามการประเมินผลการปฏิบัติราชการประจำปี จากหน่วยงานที่ทำการประเมิน ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๖๐

กลยุทธ์

- พัฒนาระบบการบริหารงานให้มีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลภายใต้หลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี
- ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของประชาชน ตามการปกครองในระบอบประชาธิปไตย
- เสริมสร้างสังคมให้มีความสามัคคี รักษาชาติ ศาสนา พระมหากษัตริย์
- เสริมสร้างให้สังคมมีความเข้มแข็งและปลอดภัยจากยาเสพติด
-

- เสริมสร้างให้มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน และสนับสนุนการรักษาความมั่นคงและความสงบเรียบร้อยภายในชุมชน

๒.๗ จุดยืนทางยุทธศาสตร์

คือ เป็นเมืองน่าอยู่ สาธารณูปโภคขั้นพื้นฐานครอบคลุมพื้นที่ มีเศรษฐกิจและภูมิคุ้มกันทางสังคมที่ดี เพื่อชุมชนมีรากฐานที่แข็งแกร่งมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน

๓ การวิเคราะห์เพื่อพัฒนาท้องถิ่น

๓.๑ การวิเคราะห์กรอบการจัดทำยุทธศาสตร์ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

๓.๑.๑ ผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็นการพัฒนาท้องถิ่น จากผลการวิเคราะห์ปัญหาและความต้องการของประชาชนในท้องถิ่นตามประเด็น การพัฒนาท้องถิ่น ถึง ขอบข่ายและปริมาณของปัญหา พื้นที่เป้าหมายกลุ่มเป้าหมายและการคาดการณ์แนวโน้มในอนาคตของตำบล สงเปลือย ร่วมกับคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนา คณะกรรมการพัฒนาท้องถิ่น จากการประชุม ประชาคมท้องถิ่น

๑. ด้านโครงสร้างพื้นฐาน

๑.๑ การคมนาคม ปัญหาถนนลาดยางที่บางสายยังสร้างไม่เชื่อมโยงกัน และบางสายที่ยังเป็นหลุม เป็นบ่อ ขรุขระ ปัญหาถนนคอนกรีตที่ยังไม่ทั่วถึงภายในหมู่บ้าน เนื่องจากงบประมาณไม่เพียงพอ ในแต่ละ ปีงบประมาณสร้างได้ประมาณ ๖๐-๑๐๐ เมตร ในแต่ละหมู่บ้าน เส้นทางคมนาคมไม่สะดวก เนื่องจากเส้นทางที่มี อยู่บางส่วนยังไม่ได้มาตรฐาน เป็นหลุมเป็นบ่อ ถนนขาดการเชื่อมโยงให้เป็นระบบ ความต้องการของประชาชน คือ ปรับปรุงเส้นทางคมนาคมให้สะดวก ปลอดภัย ครอบคลุมและเป็นระบบ

๑.๒ การบริการด้านการประปาไม่เพียงพอและทั่วถึงเกิดปัญหาการขาดแคลนแหล่งน้ำสำหรับ อุปโภคบริโภคในฤดูร้อน การบริหารจัดการน้ำประปาจะต้องได้รับการปรับปรุงซ่อมแซม ความต้องการของประชาชน คือ ต้องการให้ปรับปรุงซ่อมแซมและต่อท่อประปาภายในหมู่บ้าน ขุดเจาะบ่อบาดาลใหม่ และซ่อมแซมบ่อบาดาลเดิม จัดระบบการจัดการน้ำสำหรับอุปโภค บริโภคให้มีความสะดวกมากขึ้น ก่อสร้างระบบประปาหมู่บ้านให้ทั่วถึง พัฒนา ปรับปรุงระบบน้ำประปาให้เป็นประปาดื่ม กินได้

๑.๓ ไฟฟ้าแสงสว่าง ปัญหาไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะไม่ทั่วถึง ความต้องการของประชาชน คือ เพิ่ม ไฟฟ้าส่องสว่างสาธารณะให้ครอบคลุมทั่วถึงพื้นที่ภายในตำบล และขยายเขตไฟฟ้าเกษตรให้ทั่วถึงตามความต้องการ ใช้ไฟฟ้า

๑.๔ การระบายน้ำ การระบายน้ำเป็นไปอย่างล่าช้า เกิดการพังทลายของผิวดิน น้ำกัดเซาะ เนื่องจากความรุนแรงของกระแสน้ำระบายน้ำไม่ทันท่วงที เกิดน้ำท่วมขังในบางพื้นที่ ความต้องการของประชาชน คือ ก่อสร้างรางระบายน้ำหรือท่อระบายน้ำในจุดที่มีน้ำท่วมขังและน้ำกัดเซาะผิวดินขอบถนนเป็นประจำ

๑.๕ การพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อการเกษตร ปัญหาคือขาดแคลนน้ำในการทำการเกษตร น้ำไม่เพียงพอ สำหรับการทำการเกษตร และเลี้ยงสัตว์ ความต้องการของประชาชนคือ ขุดลอกแหล่งน้ำสาธารณะ ขุดสระน้ำตามไร่นา ขุดเจาะบ่อบาดาลตามไร่นา สร้างฝายกั้นน้ำ สร้างทำนบกั้นน้ำ

๒. ด้านเศรษฐกิจ

๒.๑ ด้านอาชีพ การแก้ไขปัญหาความยากจน ปัญหา คือ ประชาชนต้องการพัฒนาอาชีพเสริมหลัง ฤดู ทำนา เพื่อเพิ่มรายได้ให้ครัวเรือน และอยากให้ส่งเสริมต่อยอดอาชีพเสริมที่มีอยู่แล้ว เช่น การจักสาน การทอผ้า พื้นเมือง และการเย็บปักเสื้อผ้าพื้นเมือง ให้สินค้ามีคุณภาพ และเป็นที่ยอมรับในท้องตลาดสากล รวมทั้งจัดหาแหล่ง จำหน่ายสินค้า ความต้องการของประชาชน คือ ฝึกอบรมพัฒนาผลิตภัณฑ์ เช่น กระจิบข้าวเหนียว เสื้อผ้าพื้นเมือง อบรมสร้างอาชีพใหม่ เช่น ทำของที่ระลึก ทำของใช้จากวัสดุที่ใช้แล้ว ฯลฯ

๒.๒ ด้านส่งเสริมอาชีพด้านเกษตร ปัญหา คือขาดการส่งเสริม และให้ความรู้ ในด้านการทำการเกษตร แบบผสมผสาน ประชาชนประกอบอาชีพหลักคือ ทำนา พอหมดฤดูกาลทำนา ก็มีปลูกพืชชนิดอื่นเสริมบ้าง เช่น ปลูก มะเขือเทศ ปลูกข้าวโพด ความต้องการของประชาชน คือ อยากให้ส่งเสริม และให้ความรู้ด้านการทำการเกษตรแบบ ผสมผสาน ตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

๒.๓ ด้านการท่องเที่ยวและการบริการ ปัญหา คือ ขาดการพัฒนาให้ตำบลสงเปลือยเป็นตำบลแห่งการท่องเที่ยว ซึ่งตำบลสงเปลือย มีสถานที่ท่องเที่ยวใหม่ คือวัดวังคำ ปัจจุบันมีนักท่องเที่ยวเดินทางมาเยี่ยมชมเรื่อยๆ แต่ยังขาดการบริหารจัดการด้านการท่องเที่ยวให้ครบวงจร ทั้งด้านสินค้าและของที่ระลึก เมื่อนักท่องเที่ยวเดินทางมาความต้องการของประชาชน คือ ต้องการพัฒนาดำบลสงเปลือย ให้เป็นตำบลท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม มีการอนุรักษ์ไว้ซึ่ง ศิลปวัฒนธรรมของชาวผู้ไท เช่น มีศูนย์สาธิตด้านต่างๆเช่น ศูนย์สาธิตกลุ่มจักรสาน ศูนย์สาธิตกลุ่มทอผ้าและตัดเย็บผ้าพื้นเมืองศูนย์สาธิตการทำเกษตรแบบผสมผสาน และวัดวังคำ และจัดสถานที่จำหน่ายสินค้า และของที่ระลึก ซึ่งเป็นสินค้าประจำท้องถิ่น เช่น กระติบข้าวเหนียว พวงกุญแจ ผ้าซิ่น เสื้อผู้ไท เป็นต้น

๓. ด้านคนและสังคม

๓.๑ ด้านสาธารณสุข และพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ปัญหา คือ โรคติดต่อ หรือโรคระบาด เนื่องจากการเปิดประชาคมอาเซียนตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๕๘ จึงต้องเฝ้าระวังโรคติดต่อ และโรคระบาดต่างๆ ที่จะเข้ามา และปัญหาด้านสุขภาพของประชาชน เช่นโรคเบาหวาน ความดันโลหิต โรคไต ฯลฯ ปัญหาการเฝ้าระวังโรคไข้เลือดออก โรคพิษสุนัขบ้า เป็นต้น และการจัดบริการด้านสาธารณสุข ให้กับประชาชนให้ทั่วถึง ความต้องการ คือ ตั้งงบประมาณ และจัดทำโครงการเพื่อให้บริการด้านสาธารณสุข เช่น สนับสนุนงบประมาณให้สุขศาลา ซึ่งในทุกหมู่บ้าน จัดสรรงบประมาณ ในการฟัน และกำจัดลูกน้ำ ยุงลายและสนับสนุนงบประมาณด้านส่งเสริมสุขภาพ เช่น ส่งเสริมให้ประชาชนออกกำลังกาย เป็นต้นรวมทั้งสนับสนุนงบประมาณให้กองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น เพื่อดำเนินงานด้านสุขภาพ และสาธารณสุขของประชาชน

๓.๒ ด้านการศึกษา ปัญหา คือ ขาดงบประมาณในการบริหารจัดการด้านการศึกษา ความต้องการ คือขอรับการสนับสนุนงบประมาณในการจัดกิจกรรม/โครงการ เสริมการเรียนรู้ให้กับโรงเรียนในพื้นที่

๓.๓ ด้านการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ศาสนา ประเพณีและวันสำคัญต่างๆ ปัญหา คือ ยังขาดงบประมาณ และส่งเสริมด้านวัฒนธรรม ประเพณี ประจำถิ่น ให้ชนรุ่นหลังได้รู้จัก และอนุรักษ์ไว้ เช่นประเพณีหมอเหยา ประเพณีเลี้ยงปู่ตา เป็นต้น ความต้องการ คือ สนับสนุนงบประมาณ หรือจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับด้านประเพณี วัฒนธรรมต่างๆ ที่มีอยู่ประจำถิ่น

๓.๔ ด้านกีฬาและนันทนาการ ปัญหา คือ สถานที่สำหรับเล่นกีฬา ยังไม่เพียงพอ และทั่วถึง ปัญหา เด็กติดเกม ความต้องการ คือ สนับสนุนงบประมาณ และจัดกิจกรรมด้านการกีฬา ให้เด็กได้มีการแสดงออกและร่วมกิจกรรม

๓.๕ การพัฒนาและจัดสวัสดิการสังคมสงเคราะห์ เด็ก สตรี คนชรา และผู้ด้อยโอกาส ปัญหา คือ จำนวนผู้สูงอายุ ที่เพิ่มมากขึ้นทุกปี ทำให้รัฐบาลต้องรับภาระในการดูแลเพิ่มขึ้น ปัญหาผู้พิการที่ต้องมีผู้ดูแล และปัญหาคนด้อยโอกาส ที่ต้องการให้รัฐบาลช่วยเหลือ ความต้องการ คือ อยากให้จัดโครงการ/กิจกรรม เพื่อสนับสนุนให้ผู้สูงอายุ ผู้พิการ ผู้ด้อยโอกาส มีกิจกรรมทำ และมีรายได้เพิ่ม เช่น ฝึกอบรมอาชีพ และจัดหาสถานที่จำหน่ายผลิตภัณฑ์ให้

๔. ด้านการรักษาความมั่นคงและความสงบ

๔.๑ ด้านการรักษาความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ปัญหา คือ การลักเล็กขโมยน้อย การมั่วสุมของกลุ่มเด็กวัยรุ่น ความต้องการ คือจัดชุดอาสาสมัคร ลาดตระเวนป้องกันภัยในหมู่บ้าน และภายในตำบลติดตั้งกล้องวงจรปิดตามจุดเสี่ยง หรือจุดเสี่ยงต่างๆ

๔.๒ ด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ปัญหา คือ การมั่วสุมของกลุ่มวัยรุ่น ในจุดเสี่ยงต่างๆ ความต้องการ คือ จัดโครงการอบรม หรือเข้าค่ายอบรมยาเสพติด เพื่อป้องกันการยุ่งเกี่ยวกับยาเสพติดในกลุ่มวัยรุ่น จัดกิจกรรมเกี่ยวกับกีฬา เพื่อให้วัยรุ่นมีพื้นที่สำหรับการแสดงออกที่ถูกต้องจัดอาสาสมัคร ท้องถิ่น ท้องที่ ระวังภัย

๔.๓ ด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ปัญหา คือ ปัญหาด้านไฟไหม้ ไฟป่า ปัญหาน้ำแล้ง ความต้องการ คือ จัดฝึกอบรมทบทวนฝึกซ้อมแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต่างๆและอบรมให้ความรู้เรื่องไฟป่า สนับสนุนและจัดหาวัสดุอุปกรณ์ที่จำเป็นต้องใช้ในการดับเพลิงและป้องกันบรรเทาสาธารณภัยให้พร้อมสำหรับใช้ระงับภัย วางแผนในการช่วยเหลือประชาชนในฤดูแล้ง ทั้งเรื่องไฟป่า และเรื่องน้ำในการอุปโภค บริโภค

๕. ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๕.๑ การดูแล พื้นฟู อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมปัญหาคือ ไฟป่า ในฤดูแล้ง และการตัดไม้ทำลายป่า ความต้องการ คือ จัดอบรมปลูกจิตสำนึกในการรักษาป่า และรณรงค์การไม่ทิ้งขยะในที่สาธารณะ เช่น อ่างวังคำ เป็นต้น จัดกิจกรรมปลูกต้นไม้ในที่สาธารณะ และป่าชุมชนต่างๆ

๕.๒ การบริหารจัดการขยะมูลฝอย สิ่งปฏิกูล และระบบการบำบัดน้ำเสียปัญหา คือ ปัจจุบัน เทศบาลตำบลสงเปลือยขาดการบริหารจัดการขยะของตนเอง ไม่มีที่สำหรับกำจัดขยะเอง โดยได้นำขยะที่จัดเก็บได้ภายในตำบล ไปทิ้งรวมกับเทศบาลตำบลกุดสิม ซึ่งมีหลาย ๆ ที่ ได้นำขยะมาทิ้งในบ่อกำจัดขยะของกุดสิม เหมือนกัน และประสบปัญหาเดียวกัน คือ เทศบาลตำบลกุดสิมกำจัดขยะโดยวิธีเผา และฝังกลบ จากจำนวนขยะที่มากในแต่ละวัน จนไม่มีที่ที่จะฝังกลบแล้ว และตำบลสงเปลือยประสบกับปัญหา การจัดเก็บขยะไม่ทันต่อความต้องการของประชาชน เนื่องจากมีรถเก็บขยะ ๑ คัน แบบเทท้าย แต่ไม่บดอัดท้าย ทำให้ในแต่รอบการจัดเก็บ เก็บขยะได้ปริมาณน้อย แต่จำนวนหมู่บ้านในเขตตำบลสงเปลือยมีทั้งสิ้น ๑๖ หมู่บ้าน ทำให้ประสบปัญหาจัดเก็บได้ไม่ทัน ความต้องการ คือ บริหารจัดการในเรื่องขยะให้ครบวงจร ทั้งปัญหาการจัดเก็บ และการทำลายขยะ

๕.๓ การส่งเสริมความเป็นเมืองน่าอยู่ ปัญหา คือ ไม่มีสวนสาธารณะสำหรับเป็นที่พักผ่อน และออกกำลังกายในตำบลสงเปลือย ความต้องการ คือ สร้างหรือปรับปรุงสถานที่ให้เป็นสวนสาธารณะ

๖. ด้านการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี

ความต้องการ คือ การบริหารจัดการ ภายใต้อำนาจการบริหารจัดการภาครัฐที่ดี และเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชน

๑.๒ การประเมินสถานการณ์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้อง

ผลการพัฒนาท้องถิ่นในปีที่ผ่านมาภายใต้การพัฒนาเทศบาลตำบลสงเปลือยในการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติเชิงปริมาณไม่เป็นไปตามแผนที่ควรอันเนื่องมาจากมีแผนงานโครงการและกิจกรรมในแผนพัฒนาตำบลประจำปีมาก เมื่อเทียบกับรายได้ทั้งที่เทศบาลฯ จัดเก็บเอง ส่วนราชการอื่นจัดเก็บให้รวมทั้งเงินอุดหนุนจากรัฐบาลมีจำนวนจำกัดจึงไม่เพียงพอแก่การบริหารให้เป็นไปตามแผนพัฒนา ทำให้ประสิทธิผลของแผนพัฒนาในเชิงคุณภาพไม่สามารถดำเนินการได้ครบถ้วนตามแผนพัฒนา ซึ่งมีบางส่วนที่สามารถช่วยแก้ไขปัญหาคาความเดือดร้อนให้กับประชาชนได้ เมื่อวิเคราะห์ศักยภาพ เพื่อประเมินสถานการณ์การพัฒนาและโอกาสการพัฒนาในอนาคต โดยการวิเคราะห์ผลกระทบจากสภาวะแวดล้อมต่างๆ โดยใช้หลัก Swot ดังนี้

๑. จุดแข็ง (S : Strength)

- ๑.๑ การคมนาคมสะดวก ตำบลสงเปลือย ตั้งอยู่ห่างจากอำเภอเขาวงประมาณ ๗ กิโลเมตร
- ๑.๒ มีอ่างเก็บน้ำลำพะยังตอนบน (อ่างวังคำ)
- ๑.๓ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นพื้นที่เกษตรกรรมเป็นแหล่งผลิตข้าวคุณภาพดี
- ๑.๔ มีอัตลักษณ์เฉพาะด้านในพื้นที่มีประเพณี วัฒนธรรมและแหล่งท่องเที่ยวธรรมชาติที่หลากหลายสามารถพัฒนาเพื่อสร้างรายได้ด้านการท่องเที่ยว มีวัดวังคำซึ่งถูกเสนอให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวใหม่ในจังหวัดกาฬสินธุ์
- ๑.๕ มีปราชญ์ชาวบ้าน ภูมิปัญญาท้องถิ่นและทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพ
- ๑.๖ ประชาชนมีคุณภาพและมีส่วนร่วมในกระบวนการพัฒนาทั้งในด้านเศรษฐกิจ

ด้านโครงสร้างพื้นฐานและคุณภาพชีวิต

- ๑.๗ มีการประสานความร่วมมือระหว่างเทศบาลกับส่วนราชการอื่น
- ๑.๘ ชุมชนมีการรวมกลุ่มอาชีพทำให้มีรายได้เสริมเช่น กลุ่มจักรยาน
- ๑.๙ ผู้นำในชุมชนให้ความร่วมมือในการพัฒนาชุมชนและมีความรักสามัคคีกันในชุมชน

๒. จุดอ่อน (W: Weakness)

- ๒.๑ ชุมชนมีการใช้จ่ายฟุ่มเฟือยเนื่องจากความเจริญทางด้านเทคโนโลยี
- ๒.๒ ชุมชนขาดระบบการจัดการด้านผังเมือง ขาดระบบสาธารณูปโภคที่ดี
- ๒.๓ ชุมชนไม่สามารถรวมกลุ่มได้อย่างยั่งยืน
- ๒.๔ ชุมชนขาดแรงงานในวัยทำงาน
- ๒.๕ ขาดการบริหารจัดการ และประชาสัมพันธ์แหล่งท่องเที่ยวให้ประชาชนทั่วไปได้รู้จัก
- ๒.๖ การบริการด้านโครงสร้างพื้นฐานยังไม่ทั่วถึงและไม่เพียงพอ
- ๒.๗ ปัญหาการบริหารจัดการด้านน้ำสำหรับอุปโภค บริโภคในฤดูแล้ง
- ๒.๘ ขาดงบประมาณมีจำนวนจำกัดและขาดการสนับสนุนงบประมาณ ในการดำเนินโครงการขนาดใหญ่
- ๒.๙ บุคลากรและเจ้าหน้าที่บางส่วนยังขาดความรู้ ความเข้าใจในการปฏิบัติงาน

๓. โอกาส (O: Opportunity)

- ๓.๑ ชุมชนสามารถพัฒนาไปสู่ความเจริญได้อย่างรวดเร็วเนื่องจากการคมนาคมที่สะดวก
- ๓.๒ ชุมชนสามารถขยายตัวทางเศรษฐกิจได้มาก
- ๓.๓ ชุมชนมีทรัพยากรธรรมชาติแหล่งวัตถุดิบและสิ่งแวดล้อมที่ดี
- ๓.๔ ชุมชนได้รับการส่งเสริมสนับสนุนจากรัฐบาล
- ๓.๕ รัฐบาลให้ความสำคัญกับการพัฒนาท้องถิ่น

๔. อุปสรรค (T: Threat)

- ๔.๑ ความทันสมัยและกระแสวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้ประชาชนในท้องถิ่นลืมนึกถึงรากฐานทางวัฒนธรรมที่มีอยู่ และหันไปนิยมวัฒนธรรมการบริโภคมากขึ้น
- ๔.๒ ประชาชนในชุมชนยังขาดจิตสำนึกในการรักษารากฐานบ้านเกิด
- ๔.๓ ชุมชนขาดทรัพยากรในวัยแรงงานมีการอพยพไปทำงานต่างถิ่น
- ๔.๔ ราคาสินค้าอุปโภคบริโภคในตลาดมีราคาสูงเมื่อเทียบกับค่าครองชีพที่เท่าเดิม
- ๔.๕ มีปัญหาสุขภาพ ปัญหายาเสพติด ปัญหาอาชญากรรม เพิ่มขึ้น
- ๔.๖ มีการแสวงหาผลประโยชน์จากการใช้ทรัพยากรเพื่อหวังผลตอบแทนในระยะสั้น
- ๔.๗ วิกฤติโลกร้อนทำให้สภาพภูมิอากาศเปลี่ยนแปลงไป ส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตและการประกอบอาชีพด้านเกษตรกรรมที่ต้องพึ่งธรรมชาติ
- ๔.๘ สถานการณ์ทางการเมืองที่ไม่มั่นคง นโยบายรัฐบาลที่ไม่มีความต่อเนื่องส่งผลกระทบต่อ การบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ส่วนที่ ๓ การนำแผนพัฒนาท้องถิ่นไปสู่การปฏิบัติ

๑. ยุทธศาสตร์การพัฒนาและแผนงาน

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบท. การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
๑.	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้างความสามารถในการแข่งขัน	หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เดิ่ได้ได้อย่างยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๘ สร้างโครงสร้างพื้นฐานที่มีคุณภาพ การท่องเที่ยว และการส่งเสริมการค้า การลงทุน และการอุตสาหกรรม และอาหารปลอดภัย	ข้อที่ ๒ ยุทธศาสตร์การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน	พัฒนาต้นแบบ โครงสร้างพื้นฐาน ระบบสาธารณูปโภค สาธารณูปโภค การผังเมือง แหล่งน้ำและระบบชลประทาน ให้ได้มาตรฐาน ทำถึงและเพียงพอ เพื่อรองรับ การขยายตัวของชุมชนและเศรษฐกิจในอนาคต	อุตสาหกรรม และการโยธา	กองช่าง

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๒.	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การสร้าง ความสามารถใน การแข่งขัน	หมวดที่ ๑ ไทยเป็นประเทศ ชั้นนำด้านสินค้า เกษตรและเกษตร และเกษตรแปรร รูปมูลค่าสูง หมวดที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมาย ของการท่องเที่ยว ที่เน้นคุณภาพ และความยั่งยืน	เป้าหมายที่ ๘ ส่งเสริม การเติบโต ทาง เศรษฐกิจที่ ต่อเนื่อง ครอบคลุม และยั่งยืน การจ้างงาน เต็มที่ มีผลิต ภาพ และ การมีงานที่ เหมาะสม สำหรับทุก คน	ข้อที่ ๑ พัฒนา ศักยภาพที่ มุ่งเน้นการผลิต สินค้าเกษตร และอาหาร ปลอดภัย ข้อที่ ๒ ยกระดับ คุณภาพและ รายได้ด้านการ ท่องเที่ยว และ การส่งเสริม การค้า การ ลงทุน และ อุตสาหกรรม อาหารปลอดภัย	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนา เศรษฐกิจและ การท่องเที่ยว	ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนา เศรษฐกิจผลิตภัณฑ์ ชุมชน การเกษตร และการท่องเที่ยว	พัฒนาด้านเศรษฐกิจ เสริมสร้างความสามารถทาง เศรษฐกิจ ด้านอาชีพ ผลิตภัณฑ์ของชุมชน และภาค เกษตรให้เข้มแข็ง เพื่อบรรเทา ปัญหาความยากจน	การเกษตร ศาสนาและ วัฒนธรรม และ นันทนาการ	สำนักงาน สถิติ การ สังคม

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๓.	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ ด้านการพัฒนา และเสริมสร้าง ศักยภาพ ทรัพยากรมนุษย์ ยุทธศาสตร์ที่ ๔ ด้านการสร้าง โอกาสและความ เสมอภาคทาง สังคม	หมวดที่ ๙ ไทยมีความ ยากจนข้ามรุ่น ลดลง และมีความ คุ้มครองทาง สังคมที่เพียงพอ หมวดที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคน สมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่าง ต่อเนื่องตอบ โจทย์การพัฒนา แห่งอนาคต	เป้าหมาย ที่ ๑ ขจัด ความยากจน ทุกรูปแบบ ในทุกพื้นที่	ข้อที่ ๔ การพัฒนาทุน มนุษย์ ลดความ เหลื่อมล้ำ สร้าง สังคมที่มีความ มั่นคงและ สงบสุข	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนาทุน มนุษย์ ลดความ เหลื่อมล้ำ สร้าง สังคมที่มีความ มั่นคงและสงบ สุข	ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การพัฒนาคน สังคมศิลปะ วัฒนธรรมจารีต ประเพณีและภูมิ ปัญญาท้องถิ่น	พัฒนาคุณภาพชีวิตของ ประชาชนทุกกลุ่มเป้าหมาย ทุกด้าน และเสริมสร้าง สังคมให้เข้มแข็งสงบสุข - ส่งเสริมการศึกษาของ ประชาชนให้ได้รับโอกาส ทางการศึกษาอย่างทั่วถึง และมีคุณภาพ - ส่งเสริมการอนุรักษ์พัน ธุกรรม วัฒนธรรม จารีต ประเพณีและภูมิปัญญา ท้องถิ่นให้คงอยู่สืบไป	สร้างความ เข้มแข็งของ ชุมชน การศึกษา ศาสนา วัฒนธรรมและ นันทนาการ สาธารณสุข การเกษตร	สำนักปลัด กองการศึกษา กองสวัสดิการ สังคม

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนา เศรษฐกิจและสังคม แห่งชาติฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์ จังหวัด	ยุทธศาสตร์การ พัฒนาของ อบท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อบท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงาน รับผิดชอบ
๔.	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ ด้านการสร้างการ เติบโตบนคุณภาพ ชีวิตที่เป็นมิตรต่อ สิ่งแวดล้อม	หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจ หมุนเวียนและ สังคมคาร์บอนต่ำ หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลด ความเสี่ยงและ ผลกระทบจากภัย ธรรมชาติและการ เปลี่ยนแปลง	เป้าหมายที่ ๑๕ ปกป้อง ฟื้นฟู และ สนับสนุนการ ใช้ระบบนิเวศ บนบกอย่าง ยั่งยืน จัดการ ป่าอย่าง ยั่งยืนต่อสู้การ กลายสภาพ เป็นทะเล ทราย หยุด การเสื่อม โทรมของที่ดิน และฟื้นฟูสภาพ ดิน และ หยุดยั้งการ สูญเสียความ หลากหลาย	ข้อ ๓ เพิ่ม ประสิทธิภาพ การบริหาร จัดการ ทรัพยากร ธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ การอนุรักษ์ ทรัพยากรธรรม ชาติและ สิ่งแวดล้อม	ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การพัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	การบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมภายใต้การมี ส่วนรวมของประชาชน	คณะและชุมชน การเกษตร	หน่วยงาน รับผิดชอบ

ที่	ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	SDGs	ยุทธศาสตร์จังหวัด	ยุทธศาสตร์การพัฒนาของ อปท. ในเขตจังหวัด	ยุทธศาสตร์ อปท.	กลยุทธ์	แผนงาน	หน่วยงานรับผิดชอบ
๕	ยุทธศาสตร์ที่ ๖ ด้านการปรับสมดุลและพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ	หมวดหมายที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต หมวดหมายที่ ๑๑ ไทยมีภาครัฐที่มีทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน	เป้าหมายที่ ๑๖ ส่งเสริมสังคมที่สงบสุขและครอบคลุมเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้ทุกคนเข้าถึงความยุติธรรมและสร้างสถาบันที่มีประสิทธิภาพรับผิดชอบต่อสังคมและครอบคลุมในทุกระดับ	ข้อที่ ๔ การพัฒนาทุนมนุษย์ ลดความเหลื่อมล้ำ สร้างสังคมที่มีความมั่นคงและสงบสุข	ยุทธศาสตร์ที่ ๗ การรักษามั่นคงภายในและพัฒนาระบบบริหารภายใต้การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี	ยุทธศาสตร์ที่ ๕ การพัฒนาความมั่นคง ความสงบภายในการป้องกันและแก้ไข ปัญหาอาชญากรรมและพัฒนาระบบ บริหารงาน ภายใต้การบริหารกิจการ บ้านเมืองที่ดี	พัฒนาระบบการบริหารงานใหม่ ประสิทธิภาพ ประสิทธิผลภายใต้ หลักการบริหาร กิจการบ้านเมืองที่ดี	บริหารงานทั่วไป การรักษากฎหมาย สงบภายใน	สำนักปลัด